

“Wala nang mas hihigit pa sa mga alaala ng sariling karanasan at mga danas sa buhay na bahagi na ng isang kasaysayan.”

– KATULAD

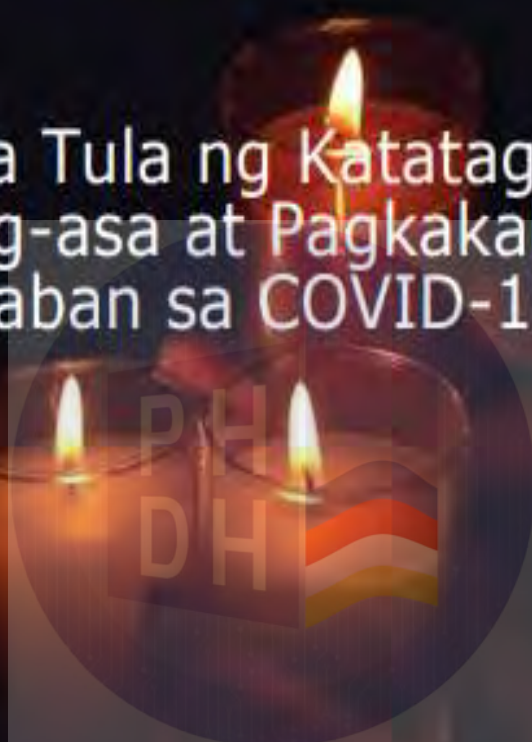
Ang aklat na ito ay kalipunan ng mga tulang matiyagang hinabi ng mga mahuhusay na manunulat mula sa iba't ibang larangan, antas at komunidad. Isang repleksyon na sumasalamin sa kasalukuyang mga kaganapan hindi lamang sa ating bayan kundi maging sa buong mundo laban sa nakamamatay na kaaway, ang COVID-19. Kumakatawan ang mga tulang naisulat at bahagi na ng aklat na ito ang katatagan, pag-asa at pagkakaisa nating mga Filipino sa gitna ng pandaigdigang giyera laban sa mapamuksang epekto ng higitang pandemiya.

Bawat kataga na nanggaling sa mapagmasid na mga mata at mapanghamong kaisipan ng mga manunulat ay malinaw na repleksyon ng kanilang pakikibaka sa mga labbayin ng buhay.

POSITIBO AKO SA COVID-19

Mga Tula ng Katatagan,
Pag-asa at Pagkakaisa
Laban sa COVID-19

Tinipon ni:
Marlon Ileto Santiago

POSITIBO AKO SA COVID-19

*Mga Tula ng Katatagan, Pag-asa, at
Pagkakaisa Laban sa COVID-19*

MGA MAKATA NG KATULAD

Tinipon ni:

MARLON I. SANTIAGO

KATULAD Publication

POSITIBO AKO SA COVID-19

Mga Tula ng Katatagan, Pag-asa at Pagkakaisa Laban sa COVID-19

ISBN 978 -1-71605-319-1

Karapatang-ari 2020
ng KATULAD Publication
at nina Marlon I. Santiago (Patnugot),
MGA MAKATA NG KATULAD

Reserbado ang lahat ng karapatan. Walang bahagi ng librong ito ang maaaring sipiin o gamitin nang walang pahintulot mula sa mga may-akda at tagapaglalathala.

Pinagsikapan ng aming patnugot at tagapaglimbag na malikom ang mga likhang tula ng mga may-akda upang makuha ang kanilang permiso sa paggamit ng kanilang akdang may karapatang-ari.

Inilathala ng **KATULAD Publication**

Paseo de San Roque Village,
San Roque, San Rafael, Bulacan 3008

E-mail: katulad.123@gmail.com

Contact Number: +639564924712 / +639368402909

TALAAN NG MGA NILALAMAN

<i>Panimulang Salita</i>	<i>ix</i>
<i>Pasasalamat</i>	<i>xi</i>
<i>Kasaysayan sa Pagkakatatag ng Samahang KAsaysayan TULA at Danas (KATULAD)</i>	<i>xiii</i>
<i>Mga Mensahe</i>	<i>xvi</i>

MGA TULA MULA SA MAPANGHAMONG KAISIPAN NG MGA KABATAANG PILIPINO

Isang Buwang Sentensya ni Myles Nicole D. Garcia.....	2
Tugmang Magniningas Para sa Pilipias ni Ma. Anne Jade R. Gamboa.....	4
Lunas ni Junriel A. Fortuito	6
Digmaang ‘Di Nakikita Ang Kalaban ni Mark Steven S. Cano.....	8
Adobong Naghihinaing ni Roniel Allen S. Martin.....	10
Mga Letra ng Pag-asa ni Marianne S. Dioquino.....	12
Nagmamahal, Pilipinas ni Cracianne Lei G. Robles.....	14
Pagdadalisay sa Ginto ni Jemima T. Iremedio.....	16
Walang Mangangamba, Kung Mayroong Sasamba ni Jhoco V. Estrella.....	18
Liham Para sa Aking Mga Kababayan ni Feljun B. Derit.....	20
Indio ni Justinne Nicole V. Gonzales.....	22

Epidemiya: Sa Pagkakaisa Malilipol Ka! ni Aicelle Rana F. Coronel.....	24
Bahaghari ni Allison Grace Benedicto.....	27
Virus Lang Yan, Pilipino Tayo, Kaya Natin Ito ni Alondra Osana.....	29
Positibo ni Angelica Escorel.....	31
COVID-19, Ating Puksain ni Carl Adelson C. Bala.....	33
Isang Bayan, Isang Sandata ni Carl Adelson C. Bala.....	35
Anino ng repLEKSYON ni Catherine Manalaysay.....	37
China Oil Ka Pa Ba? ni Curt Christian DC. Pile.....	39
Pilipino Sa COVID-19: Mag-isa Man, Nagkakaisa Pa Rin ni Emil Zamudio.....	41
Pesteng Hindi Inaakala ni Eugene Khirro R. Espiritu.....	43
Pag-ikot ng Mundo ni Jasmin E. Garcia.....	45
Paalala ni Jasmine V. Santos.....	47
Sakit ng Kahapon ni Jayson C. Roque.....	49
Pagsubok ni Khristian A. de Vera.....	51
Pagsubok ni Russell John S. Atienza.....	53
Pag-asa sa Gitna ng Epidemiya ni Samantha Edlyn J. Gedraga.....	55
Pagpapala o Sumpa ni Savea P. Yuquimpo.....	57
Makabagong Bayani ni Savea P. Yuquimpo.....	59
Pag-asa Laban sa Sakuna ni Yohannes Ezekiel L. Castro.....	61
Positibo sa Delubyo ni Andrei R. Canivel.....	63

MGA TULA HANGO SA MAPANURING KAISIPAN NG MGA PILIPINO MULA SA IBA'T IBANG ANTAS NG LIPUNAN

Maging Ilaw, Huwag Masilaw ni Marlon I. Santiago.....	66
Diyos ang Bahala ni May T. Magbanua.....	68
Hanggang Dulo ni Merson Grace DC. Bigcas.....	70
Ito ay Lilipas Din ni Rosie Caristea.....	72
COVID-19 ni Ven-Lyn A. Valdez.....	74
Idaan Natin sa Tula ni May T. Torres.....	76
Isang Bahay, Sagip Buhay! ni Harlene Jane S. Manuel.....	77
Ngiti ng Pag-asa ni Jerwin C. Roque.....	79
May Dakila't Magnanakaw sa Gitna ng Salot at Dilim ni Roderick C. Jumawid.....	81
Sapat at Tapat ni Conchita Sarmiento.....	83
Iikot Pabalik ni Leonyfe Tawag.....	85
Koronang Mapaminsala ni Mary Grace Rayala.....	87
Kapit ni Janice Abatayo Ceniza.....	89
Pagkakataon ni Marlyn T. Pelayo.....	90
Pasaway ni Jerwin C. Roque.....	92
Kapit-Bisig ni Jerwin C. Roque.....	94
Buhay na Ipinahiram sa Atin ni Mary Grace C. Fabon.....	96
Sa Pagitan ng mga Linya ni Carmelita C. Rivera.....	98
LOCKDOWN ni Philip M. Martinez.....	100
Salamin ni Philip M. Martinez.....	102
Ang Hagupit ni COVID-19 ni Marilyn S. De Leon.....	103
Selda ni Erwin D. Sulit.....	105

MGA TULA HANGO SA MAPANURING KAISIPAN NG MGA PILIPINO MULA SA IBA'T IBANG ANTAS NG LIPUNAN

Maging Ilaw, Huwag Masilaw ni Marlon I. Santiago.....	66
Diyos ang Bahala ni May T. Magbanua.....	68
Hanggang Dulo ni Merson Grace DC. Bigcas.....	70
Ito ay Lilipas Din ni Rosie Caristea.....	72
COVID-19 ni Ven-Lyn A. Valdez.....	74
Idaan Natin sa Tula ni May T. Torres.....	76
Isang Bahay, Sagip Buhay! ni Harlene Jane S. Manuel.....	77
Ngiti ng Pag-asa ni Jerwin C. Roque.....	79
May Dakila't Magnanakaw sa Gitna ng Salot at Dilim ni Roderick C. Jumawid.....	81
Sapat at Tapat ni Conchita Sarmiento.....	83
Iikot Pabalik ni Leonyfe Tawag.....	85
Koronang Mapaminsala ni Mary Grace Rayala.....	87
Kapit ni Janice Abatayo Ceniza.....	89
Pagkakataon ni Marlyn T. Pelayo.....	90
Pasaway ni Jerwin C. Roque.....	92
Kapit-Bisig ni Jerwin C. Roque.....	94
Buhay na Ipinahiram sa Atin ni Mary Grace C. Fabon.....	96
Sa Pagitan ng mga Linya ni Carmelita C. Rivera.....	98
LOCKDOWN ni Philip M. Martinez.....	100
Salamin ni Philip M. Martinez.....	102
Ang Hagupit ni COVID-19 ni Marilyn S. De Leon.....	103
Selda ni Erwin D. Sulit.....	105

Si Hesus ni Jurine Espiritu Garcia.....	107
Ikaw ang Lumalayo ni Lhaden Encomio.....	109
Saan Ka Pupunta Pagkatapos ng COVID-19? ni Jonathan S. Miranda.....	111
Balisa ni Jonathan S. Miranda.....	114
Bakit? ni Mary Grace C. Fabon.....	117
Bayani ng Bayan ni Jerwin C. Roque.....	119
CORONA ni Jerwin C. Roque.....	121
Huwag Kang Matakot ni Christopher Jackson Aguilar.....	123
Nag-iisang Bituin ni Carmelita C. Rivera.....	125
Positibo ni Conrad Gabarda.....	126
Sagip-Buhay, Ating Kaagapay! ni Marlon I. Santiago.....	128
Pusong Hindi Pagagapi ni Maria Cristina A. Del Rosari.....	130
Kalasag ng Bansa ni Mafei M. Miranda.....	131
Touch of Light ni Ria Denysse F. Lucino.....	133
PANDEMYA ni Ana Lea C. Mateo.....	135
Pulo-Pulo ni Felicisimo G. Galletes, Jr.....	137
Isang Pagkakataon ni Jemma S. Silva.....	139
Lalaban Tayo! ni Indira Ysabelle Athena S. Santiago.....	141
Karamay ni Alona Alcantara-Miranda.....	143
Magiting na Bayani ni Alona Alcantara-Miranda.....	145
Pag-asa ng Kaluwalhatian ni Miriam Pandi.....	147
Spaceship ni Paolo R. Dayandante.....	148
Panaghoy sa Bukang Liwayway ni Roger G. Malawit.....	150

Naiisip Ko Lang, Pwede Naman Pala ni Camille Pecjo-Loza.....	152
Dasal Ko ni Camille Pecjo-Loza.....	154
Alamat ng Pabalikwad na Paglikha ni Maricar P. Iletto.....	156
May Pag-asa Pa Kaya? ni Aesa B. Rivas.....	158
Sagisag ng Paglaban ni Angelo C. Respicio.....	160
Positibo Ako sa Gitna ng Pandemiko ni Jona Bonagua Cuasay.....	162
Ako ay isang Bungad-Hanay ni Angelica F. Bardaje.....	163
Muling Pagbangon ni Laila C. Cabanalan.....	165
Epidemya ni Rafael Deil N. Del Poso.....	167
Aranggay (Napakarami) ni Rosemae V. Bucatcat.....	169
May Kasama Ka ni Merson Grace DC. Bigcas.....	171
COVID-19 Ka Lang, Pilipino Ako! ni Lea Lou C. Catindig...	173
Ikaw ni Daisy H. Delos Reyes.....	175
Kalabang Hindi Namamasdan ni Trinidad G. Abbido.....	177
Gising Kabataan! ni Mary Jane S. Bunag.....	179
Una ng Tatlong Kabanata ni Jed Martin V. Bautista.....	181
Sa Simula Pa Lang ni Susanne Lilibeth Cavalida.....	183
Bayanihan ni Mila B. Esguerra.....	186
S.I.K.A.T. ni Edna A. Antonio.....	188
Sana Sa Aking Paggising ni Analiza R. Santos.....	190

PAUNANG SALITA

Ang **POSITIBO AKO SA COVID-19: Mga Tula ng Katatagan, Pag-asa at Pagkakaisa** ay ang kauna-unahang aklat na inilimbag ng Samahang KATULAD (KAsaysayan, TULA at Danas). Ito ay kalipunan ng mga tula na matiyagang hinabi ng mayamang kaisipan at mapanuring mga mata ng mga manunulat mula sa iba't ibang larangan.

Masikap na hinulma at binuo ng mga makata na nagmula sa iba't ibang antas ng lipunan. Ito ay upang makatotohanang mailarawan at mailahad ang mga kaganapan sa pakikipagtunggali ng mga kababayan nating Pilipino sa digmaan kontra sa mapaniil na kalaban ang COVID-19.

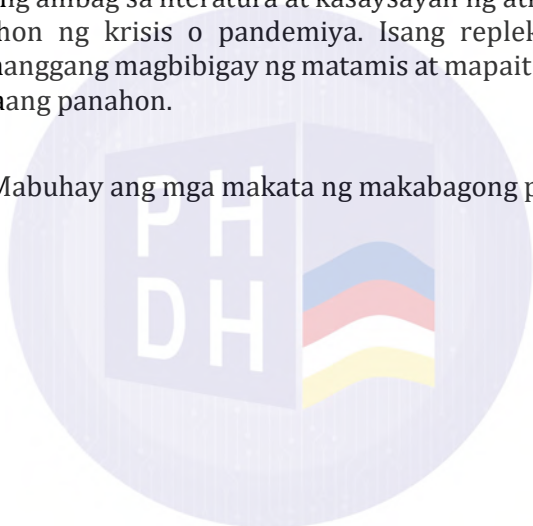
Maraming buhay na ang kinitil at patuloy pang tumataas ang bilang ng mga tao na apektado ng nakakahawang sakit. Isang pandemiya na bagamat bago sa lahat ng mga bansa sa mundo, **patuloy na** nagkakapit-bisig ang bawat isa upang ito ay labanan at tuluyang magapi. Kahanga-hangang **dedikasyon,** **pagmamahal** at **pagmamalasakit** sa kapwa ang kasalukuyang lunas na ibinibigay ng ating mga bagong bayani, ang mga bungad-hanay kabilang na ang mga doktor, nars, sundalo, pulis, boluntaryo, dyanitor, saleslady at iba pa at sa aklat na ito ay binibigyang pugay.

Sa ganitong sitwasyon, kailangan natin ng liwanag na siyang tatanglaw sa madilim na landasing tinatahak ng ating bayan kung kaya naman napapanahon ang aklat na ito. Isang simpleng regalo na magbibigay ng inspirasyon at lakas ng loob upang ipagpatuloy ang pakikibaka sa karapatan nating mabuhay. Isang mensahe na nagtuturo sa atin na manatiling positibo sa kabila ng paghahasik ng nakakatakot na halimaw ang COVID-19.

Nahahati ang aklat na ito sa dalawang bahagi, ang unang bahagi ay ang ***Mga Tula Mula sa Mapanghamong Kaisipan ng mga Kabataang Pilipino***. Ito ay hango sa mga likhang tula na isinumite ng mga mag-aaral sakauna-unahang patimpalak ng Samahang KATULAD. Ang ikalawang bahagi naman ay binubuo ng ***Mga Tula na Hango sa Mapanuring Kaisipan ng mga Pilipino Mula sa Iba't Ibang Antas ng Lipunan***. Ito ay nilikha ng mga manunulat na nagmula sa iba't ibang sekto ng lipunan.

Sa huli, ang aklat na ito ay maituturing na isang mayamang ambag sa literatura at kasaysayan ng ating bansa sa panahon ng krisis o pandemiya. Isang repleksyon na walang hanggang magbibigay ng matamis at mapait na alaala ng nagdaang panahon.

Mabuhay ang mga makata ng makabagong panahon!

PASASALAMAT

Hindi sapat ang mga salita na tulad ng maraming salamat upang maipahayag ang lubos na kagalakan ng samahan sampu ng mga indibiduwal na bumubuo rito. Marapat lamang na bigyang papuri at pagpupugay ang mga tao na may malaking papel na ginampanan upang mabuo at maitaguyod ang layunin ng KATULAD, ito ay ang makalikha ng isang kapaki-pakinabang na aklat.

Una ang papuri at pasasalamat sa ating Diyos Ama sa langit na siyang gumabay at umakay sa bawat miyembro ng samahan upang maisagawa ng maayos ang mga tungkulin na iniatang sa bawat isa. Ang Kaniyang nag-uumapaw na pagmamahal at pagpapala ang siyang aming naging sandigan upang manatiling malakas at tapat sa aming tungkulin.

Sa mga mahuhusay na mag-aaral na walang sawang sumuporta at nakiisa sa kauna-unahang patimpalak sa pagsulat ng tula na inorganisa ng Samahang KATULAD. Maraming Salamat! Kayo ang dahilan at ang aming inspirasyon kung bakit nabuo ang ang aklat na ito.

Gayundin, ang aming lubos na pasasalamat sa lahat ng mga manunulat na nagpaunlak upang ibahagi sa aklat na ito ang kanilang mga natatanging obra. Sumainyo ang pagpapapala at tiyak na mas maraming indibiduwal ang maaabot ng inyong panulat upang kayo'y maging inspirasyon.

Taos-pusong pasasalamat ang ipinahahatid ng samahan kay Ma'am Ven-Lyn A. Valdez, *Kasangguni ng Samahang KATULAD* at *Tagapangasiwa ng MV Publication* na siyang naging tulay upang magkaroon ng katuparan na maipalimbag ang aklat na ito. Kayo ang naging kasagutan sa aming panalangin upang ang simpleng layunin ay mag-alab at ito ay maisakatuparan. Maraming Salamat!

Sa mga indibiduwal na bumubuo ng Samahang KATULAD, lalong higit kay Bb. Daisy H. Delos Reyes na siyang nagdisenyo sa makulay na logo ng samahan. Maraming Salamat sa pagtitiyaga at sa iyong debosyon upang magawa ito ng mahusay.

Sa aking UP Diliman KAL Friends (Sir Jayr, Sir Rod, Sis Aesa, Ma'am Tina, Ate Camille at Ate Jem) at kasamahan sa trabaho tulad ni Gng. Susan Polintan, taos pusong pasasalamat sa inyong walang sawang pagsuporta at patuloy na pagbibigay ng inyong mga kamay upang umalalay at tumulong sa lahat ng gawain ng samahan.

Sa huli, buong pusong pasasalamat din sa mga taong makakabasa ng aklat na ito. Nawa'y magsilbi itong inspirasyon upang manatiling positibo sa anumang problema o suliranin na ating kakaharapin.

Mabuhay mga KATULAD!

KASAYSAYAN SA PAGKAKATATAG NG SAMAHANG KATULAD

Ang **KA**saysayan, **TULA** at **Danas** (**KATULAD**) ay isang samahan ng mga mag-aaral, mga guro, kabataan at mga mamamayan mula sa iba't-ibang larangan. Ito ay sadyang binuo upang mas higit nating mapagyman ang ating kultura, mga tradisyon at mga paniniwala gamit ang sariling wika sa pamamagitan ng tula. Kaakibat nito ang mayamang kasaysayan ng ating bansa at ang mga danas na huhulma sa ating lumalamlam na panitikan. Bagama't mula sa iba't ibang siyudad at lalawigan ang samahan ay naglalayon na paunlarin at payabungin ang kakayahan ng mga mamamayang Pilipino sa pagsulat ng tula gamit ang wikang Filipino.

Ito ay inorganisa ng mga gradwadong mag-aaral at magkakaibigan mula sa Kolehiyo ng Arte at Literatura (KAL) ng Unibersidad ng Pilipinas-Diliman. Naitatag noong ika-21 ng Marso, 2020 kasabay ang pagdiriwang ng Pandaigdigang Araw ng mga Tula (*World Poetry Day*) ng UNESCO na kumikilala sa kakaibang kakayahan ng mga tula upang mabihag ang malikhaing kaluluwa ng ating kaisipan.

Ang opisyal na logo ng samahan ay matiyagang dinisenyo ni Bb. Daisy H. Delos Reyes, *Kalihim ng KATULAD*. Sinasalamon nito ang makukulay na karanasan ng bawat manunulat na patuloy na naglalahad at nagsasalaysay ng kani-kanilang mayamang kasaysayan at danas sa mga hamon at dagok ng buhay sa pamamagitan ng tula.

Ang mga makukulay na bilog na may iba't ibang kapal sa logo ng samahan ay nangangahulugan sa patuloy na pag-usad at pag-unlad ng ating kaisipan at katauhan bilang progresibong indibiduwal ng lipunan. Samakatuwid, ito ay walang katapusan at patuloy na huhubog sa ating ispiritwal, intelektuwal, sosyal at pisikal na kakayahan.

Bilang karagdagan ang dominanteng kulay dilaw sa malapad na bilog ay sumisimbulo sa liwanag na nagbibigay ng malinaw at wastong kaisipan upang kumatha ng mga tulang magpapalaya sa nakagapos at nakapinid na katotohanan at malawak na imahinasyon.

Ang taon ng pagkakatatag ng samahan ay napapagitnaan ng dalawang bituin na sumisimbulo sa tagumpay.

Tulad ng isang puno na nasa gitna ng logo, ang bawat dahon na nalalagas at tinatangay ng hangin sa kung saan, bago pa tuluyang bumagsak sa lupa ay bahagi na ng ating pinagdaanan at kasaysayan. Patuloy itong yayabong hanggang sa maging ganap na puno na siyang piping saksi sa makulay, masalimuot, masaya at malungkot na mga alaala ng kahapon, kasalukuyan at maging ng hinaharap.

Bawat kataga na nanggaling sa mapagmasid at mapanghamon kaisipan ng mga manunulat ay repleksiyon ng kanilang pakikibaka sa mga labbayin ng buhay. Ito ang kailangan ng ating bayan sa kasalukuyan, mga manunulat na may damdaming nagmamahal at handang ialay ang oras,

paniniwala't paninindigan upang maging liwanag sa madilim na landasin na ating tatahakin. Mabuhay mga KATULAD!

*Patuloy na huhubog sa ating
ispiritwal, intelektuwal, sosyal at
pisikal na kakayahan...*

MENSAHE

MARLON I. SANTIAGO

Pangulo ng Samahang KATULAD

“Babangon tayo, susulong tayo! Anumang pait ang dinaranas mo, may ngiting sasalubong sa iyo.”

Piling mga linya ng isang awitin mula sa patalastas ng isang inumin. Simpleng mga kataga subalit kung ating susuriin ay may malalim na mensahe at napapanahon. Sa kasalukuyang sitwasyon ng ating bansa at ng buong daigdig, kailangan natin na maging POSITIBO. Ang KATATAGAN upang hindi tayo mabilis na magupo ng mapanlinlang na kalaban tulad ng mga bungad-hanay na silang humaharap sa mapanganib na sakit ng COVID-19. Kasabay nito ang mahigpit nating paghawak sa PAG-ASA, pananalig na malalampasan natin ang matinding pagsubok na ito. Lagi nating isaisip at isapuso na kasama natin ang Diyos na siyang hihilom sa anumang sakit at karamdaman. Siya ang magsisilbing mabisang gamot at solusyon upang patuloy tayong mabuhay. Tayo’y mananatiling nakatindig na may dangal at kailanma’y hindi susuko sa kamay ng mga mapanakit na katunggali. Higit sa lahat kailangan natin na magkaisa at magsama-sama upang makabuo ng pananggalang na siyang protekta sa sanlibutan. Ang PAGKAKAISA at pagdadamayan na ipinunla sa kaibuturan ng ating puso ay patuloy na yayabong lalo na sa panahong ito ng pandemiya.

Ganito rin ang pangunahing layunin ng Samahang **KA**saysayan, **TULA** at **Danas** (KATULAD), kung bakit nabuo ang konsepto na mangalap ng mga tula mula sa iba’t ibang indibiduwal at antas ng lipunan. Ang kalipunan ng mga

tulang ito ay tiyak na magsisilbing inspirasyon sa lahat nang makababasa. Sinasalamín nito ang pagkakaroon ng positibong pananaw ng mga Pilipino habang sinisikil ng matatalim na kuko ng mga higanteng halimaw na COVID-19. Liwanag na siyang tumatanglaw sa kadilimang lumulukob sa ating bayan ngunit hindi sa isipan ng mga manunulat. Sila'y handang isalaysay at ilahad ang mga pangyayari na nagpapakita ng katotohanan kung paano natin positibong hinaharap ang nakaambang panganib mula sa nakamamatay na lason hindi lang ng pandemiya kundi maging sa mas matinding sakit ng ating lipunan.

Ang mga natatanging tula na ibinahagi ng mga manunulat sa aklat na ito ay isang repleksyon ng pinagsama-samang damdamin, saloobin, opinyon at paniniwala. Ilang siglo na ang nagdaan ngunit ang pagmamahal natin sa panitikan sa pamamagitan ng pagsulat ng tula ay patuloy na pinagyayaman.

Hanggang tayo ay nagsusulat, may mga kuwento tayong maisasalaysay tungkol sa kahapon, ngayon at bukas. Tulad ng pag-ibig ito ay patuloy na manunuyo sa inyong mga damdamin at kaisipan upang hindi malimot kailanman. Kudos sa lahat ng makata ng bayan!

MENSAHE

FELICISIMO G. GALLETES, JR.

*Pangalawang Pangulo
ng Samahang KATULAD*

Hindi biro ang dinaranas ng ating bansa, pati ng daigdig, sa ngayon. Kabi-kabila ang mga nakapanlulumong balita ng patuloy na pagdami ng mga biktima ng COVID-19, kawalan ng pagkain at hanapbuhay bunsod ng umiiral na community quarantine, hidwaan sa politika, at paglaganap ng mga maling balita at impormasyon.

Kailangan natin ng kaaliwan. Kailangan nating makapagbasa ng mga salitang magpapaalala sa atin na may pag-asa at may naghihintay na bukas ng tuluyang paglaya sa lahat ng kapahamakang kaakibat ng salot na ito.

Noon pa man ay mahalagang kasangkapan na ang panitikan sa pagdodokumento ng kasaysayan. Oo, kailangang maidokumeto ang mga pangyayaring ito sapagkat dapat itong magturo sa susunod na henerasyon. Hindi tayo dapat magbulag-bulagan sa pamamagitan ng mga positibong salita anupat hahayaang magwagi ang mga sakim sa kayamanan at kapangyarihan sa mga panahong ito ng kabagabagan.

Ngunit gaya ng paghilom sa sariwang sugat, kasabay ng mga kirot ay magdulot nawa tayo ng pagpapagaling sa iba. Kasabay nito ay magbibigay rin tayo ng pag-asa at kaaliwan. Na hindi rito nagtatapos ang lahat. Na tayo ay hindi lamang umiibig sa salita kundi sa gawa rin naman.

Oo, pagkain, gamot, at personal protective equipment ang higit na kailangan sa panahong ito. Ngunit kailangan din, higit kailanman, ng mga salitang nakakaaliw

ng kaluluwa. Kaya naman isang malaking pasasalamat ang ibinibigay natin sa pangunguna ni G. Marlon I. Santiago para magtipon ng mga tulang ito. Hindi lamang ito mahahalagang dokumento sa yugtong ito ng ating kasaysayan. Magbibigay rin ito ng lakas ng loob sa lahat ng ating mga kababayang positibo sa COVID-19, mga frontliner, at sa lahat ng Pilipino na huwag bumitaw sa pag-asa sapagkat may naghihintay na umaga.

Taos-pusong pasasalamat sa lahat ng mga nagwagi, kalahok, at kontribyutor. Hindi matatawaran ang pagbibigay ninyo ng talento sa pagsulat ng tula. Hindi lamang kayo kumatha ng mga salita na para bang gumuguhit ng isang magandang obra maestra sa gitna ng salot. Nakakapagbigay rin kayo ng kaaliwan at pag-asa. Oo, ginamit ninyo ang kapangyarihan ng salita para magpagaling mga kaluluwang pagod at pagal.

MENSAHE

DAISY H. DELOS REYES

Kalihim ng Samahang KATULAD

Tunay na nakakataba ng puso ang mga kaisipang nagbuklod sa produkto ng ating sama-samang pagsisikap. Lubos ang aking kagalakan sa paglulunsad ng natatanging aklat ng Samahang KaTULAd (KAsaysayan, TULA at Danas). Hindi maikakaila na ito ay tunay na napapanahon at may may malaking maitutulong sa ating mga kababayan upang maging positibo sa kasalukuyang nararanasan ng ating bansa.

Isa akong manlalakbay na naliligaw at nagliliwaliw sa magulong mundo. Minabuti kong maging matamis sa gitna ng mapait na pakikibaka at palayain ang sarili sa mapangmatang mundo. Ito ay upang hanapin ang mga sagot sa marami kong katanungan. Marami pa akong bagay na gustong malaman na sa isip ko na nananahan.

Mga araw at gabing sadyang may mga dagok kang mararanasan na kwestyunin ang mga pangyayari. May mga takot na hindi kayang harapin. May mga tao sa mata ng lipunan na nahuhusgahan dahil hindi kayang intindihin. Walang ibang pwedeng gawin kundi sumulong. Harapin ang pagsubok, magpatuloy kahit tutol man ang mundo at pagkakataon dulot ng mga problema. At habang tumitibok ang ating mga puso kayang talunin ang pagsubok ng mundo. Walang nakakalap na tamang solusyon sa mga suliraning kinakaharap. Dahil ang buhay ay puno ng kulay, puno ng pagmamahal at pag-asa. Pag-asa upang makabangon na

magiging maayos ang lahat, na may liwanag sa gitna ng dilim. Patuloy ang pag-ikot ng mundo sa pakikipaglaban sa mga balakid ng ating bansa. Dito nabubuo ang matibay na pundasyon sa pagkakaisa para mapagtagumpayan ang laban sa COVID-19.

Sa malawak na saklaw na pasanin ang krisis ng ating mundo para pag-igtingin ang mga puso at isipan at mag-alay ng buwis buhay na paglilingkod. Ang ating mundo na napapalibutan ng iba't ibang isyu ng suliranin ay nabigyan ng kahulugan sa pagmulat ng ating kaisipan sa tunay na kulay ng mundo, sa pamamagitan ng mga likhang tula na nakapaloob sa aklat na ito.

Nais kong ipaabot sa inyo ang aking lubos na pasasalamat sa lahat ng kontribusyon upang maging makabuluhan ang ating ambag na mga naisulat na tula at mabuo ang aklat ng KaTULAd.

MENSAHE

MARIA CRISTINA A. DEL ROSARIO

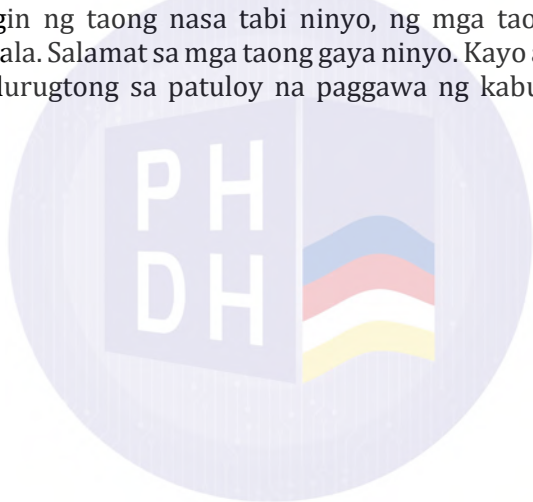
Ingat-Yaman ng Samahang KATULAD

Isang dating propesor ang nagwika, “*Kung lilikha ka ng tula at nauubusan ka ng paksa, humanap ka ng pinakapangit na pangyayaring makikita. Mula doon ay humanap ka ng maganda, at saka ka gumawa ng tula. Kung hindi mo ito kaya, maaaring kulang ka pa...*” Sa ganang akin, ang pagsulat ng tula ang pinakamalayang uri ng panitikan. Wala itong hangganan, malayang nagagamit ang salita at maaaring bihisan ito ng panibagong kahulugan. Patayin...buhayin...nasa kamay ng manunulat at ng kanyang malayang imahinasyon ang ikagaganda ng kanyang obra-maestra.

Delubyo, may delubyo! Napakahirap at nakatatakot ang kasalukuyang sitwasyon. Subalit sa gitna ng kahirapan ay umusbong naman ang pag-asa, pagmamahal at pagmamalasakit sa kapuwa, matibay na pananalig sa Maykapal. Pinipilit nating bumangon sa gitna ng pagkalugmok sa anumang paraan. Naniniwala ako na pinagkalooban tayo ng kakayahan upang magbangon at magpabangon sa mga nawawalan ng lakas. Ang nilalaman ng inyong mga tula ay inspirasyon sa mga nalulungkot, nangungulila, natatakot, nakagagawa ng kamalian sa gitna ligalig na ito, at higit sa lahat ay ang pagtatagpo ng sarili upang makagawa ng tama. Ikinalulugod ng Panginoon ang ganitong gawain. Marami sa inyo ang nagsisimula pa lamang, malayo pa ang lakbayin kaya’t huwag panghinaan. Kayo ang mga sundalong ipinadala ng Panginoon upang tulungang

makakita ang mga nabubulagan, makarinig ang mga nabibingi, makapagsalita ang mga pipi at makaramdam ang mga naging manhid. Gamitin ang kakayahang ito sa paggawa ng tama sapagkat kalugud-lugod ito sa mata ng ating Panginoon.

Binabati ko ang bumubuo ng samahang ito, sa pag-ihip ng trumpeta upang gisingin ang mga alagad ng sining sa panulaan. Sa gitna ng kadiliman ay nagbigay kayo ng liwanag. Nagpaalala sa tao na kung may dilim ay mayroon din namang liwanag. Pag-alabin ang pagmamahal sa puso. Huwag kailanman tumigil sapagkat maaaring kayo ang sagot sa panalangin ng taong nasa tabi ninyo, ng mga taong hindi ninyo kilala. Salamat sa mga taong gaya ninyo. Kayo ang tulay na magdurugtong sa patuloy na paggawa ng kabutihan sa lupa.

MENSAHE

AESA B. RIVAS

Tagapangasiwa ng Samahang KATULAD

Isang kaaliwan ang makarinig ng mga ginintuang salita mula sa nakikita, nararamdaman, opinyon at paniniwala ng isang kabataang Pilipino. Sa kasalukuyan takot, pighati't lungkot ang bumabalot sa buong mundo bunsod ng pandemikong sakit na kilala sa tawag na corona virus o COVID-19.

Sinasabing panulat ang mabisang sandata upang mamulat ang mga bulag sa katotohanang nagaganap sa ating bayan. Katulad ng ating magiting na bayaning si Dr. Jose P. Rizal na mas pinili ang panulat upang mamulat ang bawat Pilipino sa pasakit ng mga dayuhan. Dahil dito, unti-unting nagkaroon ng pagbabago at hanggang ngayon ang kamandag ng kaniyang sinulat ay patuloy nating binibigyang halaga at patuloy na nararamdaman.

Gayundin ang bawat salita na inyong binitawan ay salamin lamang ng inyong pagmamahal sa ating dakilang bayan. Sapagkat, pinararamdam ng bawat kataga ang emosyon na may kalakip na adhikain ng tunay na pagbabago sa sarili, mamamayan at gobyerno. Tunay ngang kayo ang makabagong Rizal sa kasalukuyang panahon.

Ang librong ito, ***POSITIBO AKO SA COVID-19 Mga Tula ng Katatagan, Pag-asa at Pagkakaisa Laban sa COVID-19*** na pinamumunuan ni G. Marlon I. Santiago ang siyang magsisilbing buhay na paalala sa mga susunod pang salinlahi. Kung kaya, binabati ko ang mga nagwagi, kalahok, kontribyutor, at ang buong pamunuan ng aklat na ito sa inyong *siMULATing* akda.

Nawa'y pagyabungin pa ang inyong talento sa pagsulat at hiling ko rin na maisabuhay ang inyong mga naisin na siyang makatutulong sa ating bayan upang magsilbing ilaw sa gitna ng kadiliman.

Tandaan, hindi lamang natatapos sa pagsulat ang lahat, kailangan ng mga paa upang maisakatuparan ang ninanais na pagbabago. Maging isang inspirasyon ka! Dahil ikaw ang pag-asa ng bayan. Mabuhay ang kabataang Pilipino!

MENSAHE

RODERICK C. JUMAWID

Koordineytor ng Samahang KATULAD

Tunay na nasa kadiliman ang buong mundo at hindi ligtas ang ating bansang pinagkakautangan ng ating kaalaman at talento. Marami tayong alalahanin pangamba at takot na napupunta lahat sa ating usal, panaghoy, pananambitan at pagsusumamo upang maisaboses ang tinig ng kawalang pag-asa lalo na ang abang mamamayan na nasa laylayan ng ating lipunan. Sila ang mga taong masasabi natin na pinagkakaitan ng pagkakataon.

Sa ngayon, tunay na makapangyarihan upang mabanaagan ang kinang at kislap ng pag-asa sa pamamagitan ng mga talinghaga naipagpapatulog na makita ang buwang liwayway ng ating bayang minamahal. Sinisikap din nitong mapalaya tayo sa kamay na mapang-aping lider ng bansa. Sa huli, ang mga salita at pagsulat kailanman hindi maikukulong upang magbunsod ng sama-samang pagkilos at pagbubukas ng mainam na talakayang manghahamon upang lumikha ng mainam na programa. Gayundin upang magkaroon ng patas at makatarungang lipunan.

Kaya naman binabati ko ang organisasyon ng KATULAD sa pagpapasimula ng proyektong ito upang magmulat, magmatiyag at bumuo ng pag-asa sa gitna ng nakakarimarim sa epekto na dulot ng pandemiya at sigalot ng bansang mapaniil sa kalayaan ng mga dukkha. Sa ganitong pamamaraan may makikitang pag-asa ang mga mamamayan ng ating bayan upang makita ang magandang hinaharap sa kinabukasan.

MENSAHE

SUSAN G. POLINTAN

Kasanguni ng Samahang KATULAD

Para sa mabubuting buto na ipinunla ng mga mapagpalang kamay ng mga magulang at dinidiligan ng pagmamahal ng kanilang mga guro “Maraming salamat sa inyo”.

Pinatunayan ninyo na ang mga butong iyon ay tumubo, umusbong, yumayabong at ngayon ay namumulaklak na. Sa bawat ihip ng hangin, ang halimuyak na dulot ng mga bulaklak na iyon ay naghahatid sa amin ng ngiti at kaligayahan. Kayo, na kung tawagin sa inyong panahon ay “milenyals”, ay nagpamalas ng tapang upang sa matalas na isipan ay maihatid ninyo sa lahat ang laman ng inyong puso.

Sa patuloy ninyong pagsisik~~hay~~ upang palalimin pa ang husay sa pagsulat ay hindi ninyo binigo ang matayog na pangarap ng ating pambansang bayani na si Dr. Jose Rizal na noo’y nagwika na ang “Kabataan ay Pag-asa ng Ating Bayan”.

Humayo pa kayo at huwag mapagod sa paghahabi ng tula. Patunayan sa lahat na tulad ng panalangin sa Diyos, “*Pen is mightier than sword*”. Muli, ang pagsaludo sa lahat na naghawak-kamay upang maging matagumpay ang adhikain ng KATULAD. Ang patuloy na gabay ng Diyos ay suma ating lahat.

MENSAHE

VEN-LYN A. VALDEZ

Kasanguni ng Samahang KATULAD

Isang mainit na PAGBATI! Ang labis kong ipinaaabot sa lahat ng mga mag-aaral at indibiduwal na nakibahagi sa adhikain ng Samahang KATULAD. Isang pagpapatunay na walang imposible kung ang lahat ay makikiisa at magtutulong-tulong upang maisagawa ang isang mabuting layunin tulad ng pagbuo sa aklat na ito.

Pinagsama-samang mga boses mula sa iba't-ibang danas at malikhaing isinalaysay sa pamamagitan ng tula. Tula na ang bawat kataga ay mag-iiwan ng aral sa ating mga puso at kaisipan. Tula na magsisilbing instrumento upang sama-sama nating mapagtagumpayan ang laban kontra COVID-19. Tula na hihimok at gigising sa ating mga natutulog na damdamin upang muling hawakan ang ating papel at panulat at magsimulang ilahad ang ating saloobin at damdamin ukol sa mga bagay-bagay sa ating paligid.

I can convey my gratitude with some flowery words, but I rather express it in a simple and sincere truth. Yes! My heart is truly overwhelmed to be part of this organization for giving me an opportunity to express and share my thoughts through poetry.

A sincere thanks for allotting a space for my poem. Honestly, I don't consider my work as a masterpiece until I finally realized that it has positive impact to others. Always bear in mind that *"poetry writing is not about how deep the words you used but more so on how genuine the message it conveyed."*

It is about the emotion that connects and captures the heart of the readers. Keep on writing and together let's spread peace through literature.

Be an inspiration to others.

MARAMING SALAMAT!

**MGA TULA MULA SA
MAPANGHAMONG
KAISIPAN NG MGA
KABATAANG PILIPINO**

*Matiyagang hinabi at
madamdaming isinalaysay ayon
sa sariling danas...*

ISANG BUWANG SENTENSYA

Myles Nicole D. Garcia

Lagaslas ng dahon sa ritmo ng kalmadong dapithapon.
Simula pa lamang ng taon nang humagupit na hamon.

Huminga ka kasabay ang alon,
magmasid at maging mahinahon.
Tila nasa loob tayo ng madilim na kahon,
kung saan hindi maaaring umahon.

Buksan mo ang takip, tiisin ang sikip.
Sumilip, 'wag mainip, gisingin ang natutulog na isip!

Matutong sa gilid ay lumingon,
nang hindi laging sa harap nakatuon.
Magkaroon ng obserbasyon,
sapagkat lahat ay pupukaw sa iyong atensyon.

Sa gawing kaliwa umihip ang hangin,
kaya't napasunod ng tingin.
Awtoridad ay abot-tanaw agad,
kumikilos para sa kaayusang hinahangad.
Alagad ng ospital na pagpapagaling ang adhikain,
kahanga-hanga ang debosyon sa tungkulin.
Kaya ikaw, sa bahay na lamang magbabad,
upang hindi sa selda mapadpad.

Mata'y idako sa gawing kanan,
kawani ng gobyerno'y matatagpuan.
Pinupunan lahat ng kailangan,
kaya't itigil ang kasakiman.
Politikong pinili ng mga botante,
ilabas ang tinatagong diskarte.
Tuloy sa pakikibaka, walang aatras lahat aabante!

Sa bawat direksyong binanggit,
ngayo'y tumingin ka sa langit.
Ilapit sa Diyos ang hinanakit, sa Kaniya tayo kumapit.
COVID-19 na mapanakit,
mula sa kalikasang nagpapahayag ng galit.
Kaming mga Pilipino'y sanggang-dikit,
walang lugar ang tulad mong sakit!

Kung kaya't muling lalagaslas ang dahon,
lalaya tayo sa loob ng kahon.
Aahon mula sa madilim na kahapon.
Aawit sa kaligayahan kasabay ang mga ibon.
Sa hampas ng alon, hudyat na ng pagbangon!

*Ulapit sa Diyos ang hinanakit, sa Kaniya
tayo kumapit...*

TUGMANG MAGNININGAS PARA SA PILIPINAS

Ma. Anne Jade R. Gamboa

Namahinga sumandali sa pagkaligalig ang mundo,
Binawi ang layaw sa mga taong biniyayaan ng
pribilehiyo,
Nananatiling nakakalas ang yapos ng pagkalinga sa mga
pinagdamutan ng karangyaa't luho,
At binuhay naman ng pandemya ang makabagong
monopolyo.

Winasak ang katahimikan ng pangmasang media,
Pumalahaw ang ugong ng pagkagulantang
at takot sa'n mang banda,
Agarang tumalilis pauwi sa bawat tahanan sa pangamba
ng giriang pampinansyal at kabulukan ng burukrasya,
Ngunit teka, huwag hayaang maglumot ang karuwagan sa
bansang muling pinatikim ng pag-asa.

Sa digmaan kung saan ang kalaba'y 'di hagip ng paningin,
Huwag mag-alinlangang sa Kaniya dumalangin,
'Di man tanaw, 'wag mong pigilang damdamin,
Presensiya niya'y kaagapay sa katatagan ng mundong
inalipin.

Sa sama-samang pakikipagsapalaran sa paghahanap ng
lunas para sa paparaming kaso sa Pilipinas,
Hawaan sana tayo hindi ng sakit kundi ng iisang layuning
sa bawat linya at tugma magniningas,
Takpan nawa ang bibig sa paglalahad ng mga balitang
tunay na 'di nakabibilib,
Panatilihing malinis ang mga palad 'pagkat hawak-kamay
tayo sa pagsulong sa daang malayo sa bingit ng panganib.

Ito na marahil ang tamang oras sa paggamit ng mga
katagang, 'puhon', 'padayon', 'saludo',
Manatiling produktibo para sa progreso,
matatapos rin ito, puhon!
Sa mga pinunong tuluyang namulat at naging epektibo,
walang hihinto, padayon!
At sa lahat ng mga nasa pagitan ng pagpili
sa kaligtasan ng sarili o iba, saludo!
Namahinga man sumandali sa pagkaligalig
ang mundo natin,
Marahil daan naman ito sa pagmulat na kung burgis o
proletariat ka ma'y wala kang kawala
sa pagdapo ng COVID-19,
Ngunit pakatandaang ang hamong ito'y 'di dapat ituring
na pagsubok o problema bagkus isang biyaya,
'Pagkat dito muling lalagablab ang ating katatagan at
pagkakaisa bilang isang bansang nagtitiwala.

***Manatiling produktibo para sa progreso,
matatapos rin ito, puhon!***

LUNAS

Junriel A. Fortuito

Kabi-kabilaang usapin ang nagsilipana,
iisa lamang ang paksa
Kaniya-kaniyang daing at puna,
wala namang ginawang tama
Bulyaw na tila pana,
talim nito'y dulot ng magagaspang na dila
Animo'y iisa lang ang may dala,
ng sakit na inakalang sadya

Kapalaran man ay may bibig ding dumidikta
Lahat may sariling salita, tila wala nang tumatalima
Sinumang pangahas na magsasawalang bahala
May iisa lamang na hantungang nakahanda

Maging kamay ng orasan ay paurong na ang galaw
Di na nanaisin pang masilayan
ang hinaharap sa sariling balintataw
Di man natin nakikita ngunit bulag nating tinatanaw
Ang watawat na ngayo'y pula ang pumapaibabaw

Sinuman ay hindi gugustuhing
sa karagatang maalon ay pumalaot
Ngunit dakilang bulag, bingi,

at pipi sa sistemang baluktot
Kailan hahanapan ng solusyon ang mga tanong
na 'di napunan ng sagot?
Sinong handang sumugal kung lahat ay takot?

Hindi syensya ang makagagawa ng hangad na lunas
Hindi lamang doktor ang may kakayanang
humilom ng sugat
Hindi kapulisan ang magpapanatili
ng lipunang banayad
Bayaang nakabukas ang mga pintuan
nang lahat ay matuto't mamulat

Iyong pakatitigan ang mundong hiram lamang
Buhay ang binibilang, hindi basta numero lang
Dahil hindi ang pagiging makasarili
at pagmamalabis ang paraan
Kung nais mo ay lunas, mag-ambag ka't
'wag magdahilan

*Hindi lamang doktor ang may kakayanang
humilom ng sugat...*

DIGMAANG 'DI NAKIKITA ANG KALABAN

Mark Steven S. Cano

Hindi pangkaraniwan giyerang ating nararanasan,
Ito'y tunggalian na dehado ang mga mamamayan,
Pagkat hindi armas bitbit ng mga kalaban,
Bagkus isang sakit na ikamamatay ng ating katawan.

Corona Virus Disease ang turang ngalan,
Tunay na pinanginginigan ng mga mamamayan,
Mabilis na kumakalat 'san mang dako ng mundo.
Kumikital ng buhay at walang sini-sino.

Lunas ay 'di pa naiimbento ng mga siyentipiko,
Walang maaaring maialok na gamot sa publiko,
Tanging lakas ng resistensya
ang sandata nating mga Pilipino,
Nang ating madaig ang COVID sa giyerang ito.

'Pagtitiktok' ay tigilan
Pananalangin ang pagpokusang
Diyos ang ating sandigan
Siya ang tunay nating kailangan

Kaya't mahirap man sa kasalukuyan nating
pinagdadaan,

Gutom ma'y ating nararanasan
dahil sa kawalan ng mapagkakakitaan,
Subalit sinusubok lamang nito ating katatagan,
Parating isadiwang ito'y ating malalagpasan.

Tayo'y magbayanihan bilang
nagkakaisang mamamayan,
Panatiliing malinis ang katawan't kapaligiran nang
tayo'y malayo sa kapahamakan,
Pagkikiisa sa mga polisiya
ng kinauukulan ay kailangan.
Upang mapagtagumpayan giyerang
'di nakikita ng mga kalaban.

*Tayo'y magbayanihan bilang nagkakaisang
mamamayan...*

ADOBONG NAGHIHINAING

Roniel Allen S. Martin

Magluto tayo ng adobo,
na magpapamulat sa mata ng mga tao
Ihanda mo ang mga sangkap na gagamitin,
saka mo sila isa-isahin
Bawang na pampalasa, ipaalala mo na rin sa kanila na may
koronang sa atin ay isinalta
Paminta, dagdag anghang sa adobo mo
at kung nauubo ka'y takpan mo!

Dahon ng laurel na pampabango, linisin mo na rin ang
kamay mo ng dalawampung segundo
Toyo ay hindi mawawala, h'wag kang alibugha!
H'wag humawak sa mukha,
upang ito'y hindi lumala't lumubha
Kumuha ka ng malinis na tubig,
pagtibayin sa Diyos ang iyong pag-ibig at pananalig

Kuhanin ang suka sa tukador,
ang mga politiko'y magagaling na aktor
Sa halala'y bait, kapag nailuklok biglang galit, pangalawang
pagkakataon sa kanila'y h'wag nating ipagkait
Binoto kayo ng mga tao, naniwala sa mga pangako ninyo,
h'wag kayong maging multo, isang salita'y magkaroon kayo

Ilabas ang manok, frontliners dapat ang iluklok, nilulunok
nila ang dagok ng COVID-19 na mapaghimutok

Ngayon katoto ko, magluto na tayo ng masarap kong adobo
Ilagay na sa kawali ang manok,
kasabay ng mga pampalasang kanina'y inisa-isa
Iwaksi ang pangamba, sa labang ito'y hindi ka nag-iisa
Kahit ang kalaba'y hindi natin nakikita, walang problema,
kasama natin ang ating pamilya

Takpan mo ang kawali, paniki nga ba ang sanhi
o ang mga taong panay reklamo at sisi
Pihitin ang kalan, tayo'y magtulungan, iwasan ang
makipagkamayan upang hindi magkahawaan
Hintayin itong uminit at kumulo, maghintay ka't h'wag
pinitin ang ulo, ang krisis na ito'y unti-unti ring maaabo
Buksan mo ang takip at bilingin ang manok, bumaling sa
paligid at magmasid ka kapatid, 'yan ang ibig ipabatid ng
likas na yamang ating pinatid

Nakahain na sa lamesita ang pagkain,
Nawa'y ang mensahe ng putahe na ito'y lasapin
At sa bawat pagtikim ay ating lingapin ang bilin
Adobo'y ubusin, pagiging pihikan ay h'wag pairalin
'pagkat para ito sa ikabubuti natin.

*Pagtibayin sa Diyos ang iyong pag-ibig at
pananalig...*

MGA LETRA NG PAG-ASA

Marianne S. Dioquino

Nagmistulang mga nasa bilangguan
Na ang tanging paraan ay ang manatili sa tahanan
Upang ang inaasam-asam na kalayaan
Ay magkakasama nating makamtan
sa mas maayos na kinabukasan.

Pulitiko man o isang ordinaryong Pilipino
Ang pagsunod ay isa nang simpleng sakripisyo
Ang pakikiisa ay maituturing nang serbisyo
At ang pagiging matatag ay pag-asa para sa publiko.

Nakabibinging katahimikan sa kalsada
Malayo sa dating polusyon at usok ng makina
Mga nars na nagtitiis mapalayo sa pamilya
Mga doktor na nagdudugtong ng buhay
at pilit na nilalabanan ang epidemiya.

Proteksyon na nanggagaling sa pulisya
At paggabay mula sa iba't ibang opisyal at ahensiya
Mga 'frontliners' na nangunguna sa paglaban
Atin rin sanang suklian ng pagkakaisa at katatagan

Wala sa lalim ng mga salita,
O sa mga letrang tumutugma
Nais ko lamang na ang bawat piraso nitong tula
Ay maging mensahe sa buong bansa.

'Pagkat sa mga ganitong pagsubok
napapatunayan ang kabutihan
Maaaring ang ating pagkakadapa
ang lalong magpatibay sa bayan
Huwag tayong magpatalo sa ating mga kahinaan
At sama sama nating tuldukan itong pandemiyang
kamatayan.

*Huwag tayong magpatalo sa ating mga
kahinaan...*

NAGMAMAHAL, PILIPINAS

Cracianne Lei G. Robles

Hindi mo ba naaalala noong minsan kang lumuha,
ako'y nabahala
Hinayaan lang kita kahit ako'y nasisira
Noong hinarangan mo ang daan ko sa iyong pag-aalburoto,
Ako'y nanatili kahit na nagre-reklamo

Ngunit ang pananatili kong ito'y iyong ginambala
Noong aking naramdaman ang pagyanig ng lupa
Idaragdag ko na rin na noong sila'y binalot mo
Sa mainit at naglalagablab na katotohanan nitong mundo

Ngayo'y alam na nila ang aking pakiramdam
Sabik sa sariwang hangin at kalayaan
Sumisigaw kahit nahihirapang huminga
Sinusubukang kumawala sa posas,
suwero at pintuan, naririnig mo ba?

Takot ang nangingibabaw sa ka'y dilim nilang mundo
Hindi makapaghintay at hangad ang paglisan mo
Kahit patuloy mong sakalin ang sangkatauhan
Hindi ito susuko kahit pa sa hindi nakikitang kalaban

Huwag mo na silang parusahan
Bukod sayo'y kaaway pa nila ang gutom at kahirapan
At anumang pagsubok na sa kanila'y iyong ibato
Sa pananampalataya, pagtutulungan at tatag
Mayroong katiyakang malalagpasan nila ito

Paiba-iba man ang iyong ngalan,
Noo'y Yolanda at ngayo'y Corona
Ika'y talo pa rin
Sa mga mamamayan kong nagkakaisa

*Hindi ito susuko kahit pa sa hindi nakikitang
kalaban...*

PAGDADALISAY SA GINTO

Jemima T. Iremedio

At sa huling salot, tikman ang poot ng Diyos,
Kukuha Siya ng buhay, tatangis na lubos.
Ang mga hindi nakinig, mga hindi marunong magpasakop,
Babalutin ng hapis, susukluban ng pagkatakot.

Simula na ng pagningas, handa na ang pang-gatong.
Maiging pag-initin, silaban na ang pugon.
Ilagay na sa loob, itong mundong dadalisayin,
Ito na ang paghuhukom, pagngangalit ng mga ngipin.

Umalingaw-ngaw na ang balita sa buong sanlibutan,
Bawat palahaw ng hapis, lalong pagningas sa pugonan.
Pagtaas ng mga pumanaw, pang-gatong sa dalisayan-----
namumugtong mga mata, hayag sa bawat kaharian.

Mabuting Kaugalian at Pagbabalik-loob:
Hayag sa linggong lumipas,
Pagkawala ng ibang mga doktor,
maagapan lamang mga nagdaranas----
Mga Kawani, Pulisya at lahat ng bahagi ng militar,
Buhay na alay ang mga sarili,
matugunan lamang ang sinumpaang.

Narito na! Pagtindig ng mga bansa sa salot na 'di nakikita,
Kaharian laban sa mapaminsalang karamdaman.

---Ngunit kung susumahin, disiplina ng tao
ang s'yang tunay na kalaban,
Katapatan sa kinauukulan,
upang epidemya'y tunay na matuldukan.

Subok na tayo sa ganito: Tiklop na mga tuhod,
saradong mga mata,
Marapat lamang na hilinging ito'y wakasan na.
Sa pamamagitan ng pag-asa,
taos sa pusong pananampalataya,
Dalisay na Ginto, itong buhay na mundo, muling makikita.

*Ngunit kung susumahin, disiplina ng tao ang
s'yang tunay na kalaban...*

WALANG MANGANGAMBA, KUNG MAYROONG

SASAMBA

Jhoco V. Estrella

Sa panahon ngayon tila ba
ang mundo'y nababalot na ng poot,
Na ang face mask lamang ang dapat nakasuot.
"CORONA VIRUS" isang umaalingawngaw na kinatatakutan,
Subalit KATATAGAN ang kinakailangan.

Bawat Tao, na may mataas na katungkulan,
Ginagawa ang lahat maprotektahan lamang ang sanlibutan.

Bawat Pamilya,
may isang kasapi ang tatayo upang gumalaw,
Makahagilap lamang ng pagkain sa araw-araw.

Nang dumating ang araw na dapat
ay nasa loob na ng kani-kaniyang tahanan,
Tila ba'y binalot na ng kalungkutan,
Kalungkutan na para bang wala ng pag-asa,
Kahit pa ang solusyon ay pananalig ng bawat isa.

Sa pag-sugpo ng COVID-19, sama-samang lutasin,
Pagdami'y dapat tapisin,
Minimithing tagumpay ay walang hanggan,
Kaysa maging isang hamak na BATUGAN!

Ang mga maling desisyon,
Nararapat nang ibaon,
Upang sa gayon,
Ating makamit ang ngiti sa mga labing pabaon.

Bagama't alam ng lahat na darating ang bagong umaga,
Panibagong umaga na may kaakibat na PAG-ASA,
Kahit pa'y ang epidemiyang di matapos ay kayang iraos,
Sa matamis na pangalan ng Panginoong Diyos.

*Panibagong umaga na may kaakibat na
PAG-ASA...*

LIHAM PARA SA AKING MGA KABABAYAN

Feljun B. Derit

Dumidilim na ang paligid at marami nang nagbago,
Sagad na ang luha na naipon at buhay na naglaho,
Halos mamahid sa sakit sa dami ng mga namaalam,
Hanggang tumulo ang ating luha ng 'di namamalayan.

Sa'ming tahanan manatili, kahit 'di man sigurado.
Kung meron pang kakainin sa aming pagsasalo-salo,
Kung sino ang mauuna at sino ang mananatili,
Kung sino ang makakasama at sino ang babawi.

Mga makabagong mandirigma, sila ang humaharap,
Sa kalabang di makita na sumisira sa'ting bayan.
Buong puso pang sumabak kahit buhay ang kapalit,
Na sa kanilang pamilya ay walang katumbas na sakit.

Ngayon ay susulat ng tula, sa huling pagkakataon,
Kung ako'y 'di naman umabot, nawa'y mabasa nyo ito,
At nawa'y sabihin ninyo, sa bawat taong makikita nyo,
Ang mensahe ng aking tula na ngayo'y isusulat ko.

Bunso, ate, kuya, nanay, tatay, tibayan lang ang loob.
Sa mga taong tumutulong, pagpalain po kayo.
Sa mga manggagamot, saludo po ang buong bansa sa inyo.
Sa lahat ng mga kababayan ko, kaya natin ito.

Dumilim man ang mundo, at magdanas ng matinding pait,
Ang lahat ay may hangganan, matatapos din itong sakit.
Panatilihin ang pag-asa nang ang alab 'wag pumanaw.
Muli din tayong aahon, Sisikat din ang Haring Araw.

*Panatilihin ang pag-asa nang ang alab 'wag
pumanaw...*

INDIO

Justinne Nicole V. Gonzales

Ano nga ba ang ikinukubli ng misteryosong sakit na ito?
Pandemiyang kumikitil sa libo-libong buhay ng tao.
At lubhang nagpapahirap sa buhay ng mga dukha.
Ano pa nga ba ang aahasahan, sa bansang ang tama
ay taliwas sa kanilang paniniwala.

Bansang pinagmulan ng ika nga nila'y mga "indio",
Bansag mula sa mga sinaunang prayleng mapang-abuso.
Ngunit hindi ko sila masisi sapagkat ito pa rin
ang lipunan ngayon ng modernong Pilipino.
Ang simpleng pagsunod lamang ay 'di magawa ng wasto.

Kaya't paano na nga ba mawawakasan ang krisis na ito,
Gayong kaliwat kana'y nagkalat ang tao sa mga kanto.
Simple lamang ang patakarang ito kung tutuusin,
Para sa mga frontliners, atin nalang itong sundin.

Sa krisis na ito, lumutang ang pagkakaiba-iba,
Hindi patas na pamamahagi ng grasya at hustisya.
Ang ipinagtataka ko lang,
naisip kaya ng mga nasa itaas ang mga dukha?
Oo nga, kailangan nating manatili sa ating mga tahanan.

Ngunit paano naman sila?
Paano naman ang mga pobreng lansangan
ang nagsisilbing tahanan?
Ngayong mas nangangailangan ang taong bayan,
wala kayong mga iniluklok noong halalan.
Utak indio nga naman, ginagamit ang talino
upang maging gahaman.

Ngayon malinaw na ang ikinukubli ng sakit na ito,
para magising tayo sa katotohanan.
Na bilang isang mumunting tinig ng kabataan, Isinulat ko
ang piyesang ito upang ang pagiging utak indio ay
matuldukan.
Paano? Simulan mo sa iyong sariling nakagawian.
Itanong sa sarili,
ano nga ba ang maitutulong ko para sa bayan?

***Itanong sa sarili, ano nga ba ang
maitutulong ko para sa bayan?***

EPIDEMIYA: SA PAGKAKAISA MALILIPOL KA!

Aicelle Rana F. Coronel

Ang kwento ni ina ng ako'y musmos pa, ang kalikasan daw ay
saganang-sagana, sariwa ang hangin saan man magpunta,
paraisong likha ng ating Poong Ama.

Huni ng ibon musika sa pandinig sa ugoy ng dahon,
duyan sa himpapawid, lagaslas ng alon unahan sa pag-ahon
hatid ay gayuma sa nakakita.

Ang mundo ay nilikha ng Diyos para ito'y pagsilbihan,
alagaan, pahalagahan at ingatan ng mga taong
Kaniyang nilikha't lubusang pinagkatiwalaan.
May sari-sariling pangangailangan na dito lamang makikita sa
ating Inang kalikasan.

Pati na ang mga likas na yaman ay ating pinangangalagaan.

Sa aking munting isip aking napag-limi ang kapabayaan nitong
buong lipi, hindi nagpahalaga sa paraisong bigay
bagkos sinuklian ng kasakiman.

Ngayon naririto tayo'y nagdurusa sa iba't-ibang sakit na
ngayon ay ating nadarama, tanong sa aking sarili,
sino ang may sala, ako o ikaw nga ba?

Wala ng sariwang hanging ligtas pang lang hapin. Luntiang
puno't halama'y putol na, na dati'y sagana sa ating paningin.
Bundok ay kalbo na, kung ating iisipin.

Maraming hamon ang dumating sa buhay natin ngunit kung ating iisipin, wala tayong laban na hindi natin kayang tapusin, paano pa kaya ang COVID - nineteen?

Dulot nito'y kapahamakan, hatid nito'y pangamba sa sangkatauhan. Isang pandemiyang kumakalat sa sanlibutan kung saan libo-libo ang naaapektuhan. Ngunit dapat huwag natin itong katakutan lalo na't may Diyos tayong pinaniniwalaan.

Humingi ng gabay sa Kaniya
at magtatagumpay ang ating laban.
Huwag tayong mawalan ng pag-asa, bagkos tayo ay magtulungan at magkaisa. Magkaroon ng disiplina, sundin at isagawa ang lahat ng mga ordinansa.
Huwag ring kalimutang pasalamatang ang May-likha, sa patuloy na pagbibigay ng mga biyaya. Tayo ay magmalasakit, huwag rin kalimutan ang ating kapwa.

Bagamat may pagkakataong unti-unting nabubuwag ang katatagan dahil sa nararamdamang takot pilit natin itong iwaksi para sa ating kaligtasan.
Sa ganitong sandali ng pananalasa ng COVID-nineteen, ngayon dapat tayo kumilos, maging matatag, gamitin ang lakas, ang isip at ang pagkakaunawaan.
Sa bawat umaga sa pagmulat ng aking mga mata lagi kong idinadalangin na dumating sa aking damdamin ay ang malaman na ang epidemiya'y nalipol na.
Sobrang paghanga ang aking nadarama sa mga frontliners na bayani talaga, di alintana ang kahihinatnan nila basta't makapagligtas lamang ng balana.

Epidemiyang dumating walang pinipili bata man o matanda, ang bagsik ng kamandag halos ipagsigawan pero sa pagkakaisa lahat ay makakayanan.
Muling nakita ang pagtutulungan na sa ating lahi ay nananalaytay, subok na matatag kahit anong laban man hahamakin

ang lahat para sa sambayanan.
Muling nagbalik sa aking balintataw ang mga taong pumanaw,
kaya naman aking iniisip anong naging kasalanan
para lasapin ang ganitong kapalaran.
Masakit mang isiping marami nang naglaho,
di pa huli ang lahat para tayo'y sumuko,
tiwala sa Ama ang daan dahil
Siya lamang ang makapangyarihan.

Alam kong hindi pa huli ang lahat, dapat lang tayong mamulat
sa mga trahedyang nagaganap,
di kaya isa itong paalala na dapat na tayong magbagong lahat?
Tatag, tibay ng loob, pagkakaisang tapat at dalangin ang
kaparang na dapat nating gawing ulat upang tayong lahat ay
lukuban ng Panginoong mapag-ingat.
Sa aking pananaw aking ninanamnam, maging aral kaya sa
sanlibutan na magbalik loob sa Panginoong mahal upang tayo'y
laging patnubayan at kalugdan.
Halina't iwaksi ang kasamaan lunas sa COVID-nineteen ang
kabutihan, sa pagsasama, pagkakaisa at pagtutulungan,
kaya natin ito mga kaibigan!

***Magbalik loob sa Panginoong mahal upang
tayo'y laging patnubayan at kalugdan...***

BAHAGHARI
Allison Grace Benedicto

Isang buwan ang nagdaan,
Nang ang isang sakit ay naminsala ng lubusan.
Di nakikitang kalaban ang gumulantang,
Sa tahimik na mundong ating ginagalawan.

Sa patuloy na pag atake ng kalaban,
Pagkalam ng tiyan ay pano na maaagapan?
Sino ang dapat lapitan?
Paano wawakasan ang problema ni Juan?

Manatili sa apat na sulok tahanan,
Malaking ambag na 'to sa mundo't lipunan.
Manatiling kalmado,
'wag nang makihalo sa mga taong matigas ang ulo.

Sa pagharap sa giyera ng lipunan,
'Wag ng pabigat sa taong humaharap sa tunay na laban.
Pagbigyan ang kanilang munting hiling,
Upang sila'y di na dumaing.

Sa bawat paghabas ng bagyo,
Bahag-hari'y sisilay na sa pag-asa'y sisimbulo.
Gagabayan tayo ni Bathala,
Kaya't 'wag mangamba sa kalaban na 'di makita.

Hindi pa huli ang lahat,
Kung patuloy kang nabubuhay ay matutong magpasalamat.
Huwag ka ng maging sanhi
Bagkus ay maging lunas.

*Bahag-hari'y sisilay na sa pag-asa'y
sisimbulo.*

Gagabayan tayo ni Bathala...

VIRUS LANG YAN, PILIPINO TAYO, KAYA NATIN ITO

Alondra Osana

Sa pagmulat ng mga mata,
Haring araw ay aking nasilayan
Ganda nitong ating mundo ay aking nasaksihan
Ngunit sa isang iglap lamang, nabalot ito ng kalungkutan

Binalot ng epidemyang gumimbal sa sangkatauhan
Sa kalabang hindi natin nakikita, **lahat tayo** ay mag - ingat
Sa palagiang paghuhugas ng kamay,
tayong lahat ay **hinihikayat**
Manatili sa loob ng bahay at sumunod lagi sa mga batas

Higit nating dapat gawin ay manalangin
at sa Diyos ilagak ang lahat
Diskriminasyon sa mga healthworkers ay atin nang iwasan
Huwag nang dagdagan pa ang problema nitong ating bayan
Maging masunurin sa mga namumuno
at sa lahat ng patakaran

Lahat tayo'y magsama-sama, magkaisa, at magtulungan
Disiplina, isip, at puso ang pairalin sa ating mga sarili
Upang itong ating baya'y hindi tuluyang magapi
Sa pagsuway sa mga palatuntuna'y huwag tayong manatili

Upang tagumpay ay makamit ng bayang minimithi
Sa bawat pagsubok sa ating buhay, manatili tayong matatag
Huwag tayong matatakot, ang Diyos ay may awa at habag
Marami mang suliranin at dumating na mga bagabag

Sa Diyos ay lumapit, sa Kaniya ay tumawag
Hindi natin maikakaila na maraming bagay na ang nabago
Sa epidemya at sakit na ito, lahat tayo'y apektado
Subalit tayong mga Pilipino
kailanma'y hinding-hindi magpapatalo
Patuloy tayong lalaban at hinding-hindi susuko

*Huwag tayong matatakot,
ang Diyos ay may awa at habag...*

POSITIBO
Angelica Escorel

Nais ko lamang inyong busisiin
ang bawat letra at salita gamit ang paningin,
Upang layuni'y matupad: mapabalikwas ang inyong
katawan at ulirat na nahihimbing pa yata sa pansitan,
Akin nang ilalahad ang opinyon sa buhay,
Ang saloobin ng isipang lupaypay, Patungkol sa: "ligtas ka,
kung mayaman ka", isyung COVID-19 ang may pakana.

Simulan natin ang istorya ng piyesang ito,
Ibubungad ang unang pahina nito,
Na sa bansang tinubaan, Mga maharlika'y tila kontrolado
at hawak ang pansariling kaligtasan,
Habang baluktot, kayod-kabayo
ang mga isang kahig-tukang tao.
Haya't kahit na bawal sila'y nasa lansangan,

Matugunan lamang ang sukdulang pangangailangan,
Naglalako ng mga paninda't nagtatrabaho, kahit kalakip
nito'y maaari silang hulihin magkaroon lamang
ng perang kanilang titipirin.
Enhance Community Quarantine (ECQ)
ay nais man nilang sundin,
Patuloy silang susuway 'pagkat sa 'di raw bayrus ang sa
kanila'y kikital, kundi gutom
na ilang araw pang iindahin at iisipin

Dito, sa ganitong kalagayan madidiskubre
ang may tunay at positibong motibo,
Mga taong mayroong pakialam sa bayang sinilangan
at maging sa mamamayan nito.
Ang kumpleto at garantisadong mag-aalay ng tulong
mula pa sa kaibuturan ng puso,
'Di mo masusukat akalaing buo ang loob
na maghahatid ng serbisyo,

Taas noo akong sasaludo sa inyo,
volunteers at frontliners ng bayan ko.
Mula sa krisis na ito, Hanggad kong ang tunay na
pagbabago'y maihain at maipatikim ng pamahalaan--ang
gobyerno,
Huwag sanang hayaang patuloy na mapako
ang inilahad na mga pangako.
Kitilin ang pagtatago,
sapagkat kailangan ng lider ng bansang ito.
Ngayon sukdulang kailangan ng Pilipinas
ang mapagmalasakit na pinuno.
"COVID ka lang, Pilipino kami!",
Katagang panghahawakan ng aking puso
upang mapanatag ito,
Na walang kaTULAd
ang positibong pananaw ng mga Pilipino.

Ngayo'y nais ko munang isara
ang istorya ng huling pahina ng tulang ito,
Sa pamamagitan ng mensaheng mumunti,
Na tayo'y nasa mapagligtas na kamay ng Poong Maykapal,
Kung saan ang pagmamahal ay 'di pahuuli.
Positibo ang Pilipinas! Positibo ang bayan ko! Positibong
makaaahon tayo! Positibong mananalo sa laban na ito! Muli,
COVID ka lang! Kami'y mga Pilipino

COVID-19, ATING PUKSAIN

Carl Adelson C. Bala

Sa isang iglap buong mundo ay nagulat
Dahil ang COVID-19 ngayon ay nagkalat
Bagong karamdaman na wala pa ngang lunas
Takot at pangamba ang ating dinaranas.

Saglit na oras maraming buhay kinitil
Ng mikrobyong ito, tila **ayaw** papigil
Tayo ay magmuni, ano **ba** ang dapat gawin
Upang sagipin, buhay na **bigay** sa atin.

Mga frontliners, kabilang ang manggagamot
Ang bagong bayanang di natin malilimot
Magligtas ng kapuwa, kanilang sinusulong
Di alintana sa panganib man masuong.

Disiplina'y kailangan upang labanan
Nakamamatay na sakit, dapat wakasan
Social distancing ngayon ay panatilihin
Paghuhugas ng kamay lagi nating gawin.

Enhanced quarantine ngayo'y ipinatutupad
Manatili sa bahay, h'wag maging lagalag
Puksain COVID-19 ito'ng ating hangad
Pagsunod sa batas siya namang ating ambag.

Sa ibabaw ng lahat tayo'y dapat matatag
H'wag mawalan ng pag-asa at maging panatag
Karamdamang ito ay tiyak ding magwawakas
Panalangin ang tugon upang tayo'y maligtas.

***Panalangin ang tugon upang tayo'y
maligtas...***

ISANG BAYAN, ISANG SANDATA

Carl Adelson C. Bala

Hindi biro ang pinagdadaanan ng buong mundo
Dahil sa pagkalat ng nakababahalang mikrobyo
Wala itong pinipili, mahirap man o mayaman
Totoong mapanganib para sa ating kalusugan.

Anong sarap ang mabuhay sa bayan nang normal
Ngunit ito'y napihit nang **salot** ay dumatal
Ito ay epekto na dala ng **COVID-19**
Sambayanan napasailalim sa quarantine.

Sa paglipas ng panahon, kagutom lumaganap
Pangangailangang pagkain, ating hinahanap
Pagtigil sa hanap-buhay, malaking suliranin
Paano matutustusan ang maraming gastusin?

Gayunpaman, kinaugalian nating mga Pilipino
Taglay natin ang pagiging masayahin at positibo
Magigiting na frontliners, sila ay bigyang-pugay
Nagsasakripisyo alang-alang sa ating buhay.

Sagipin ang daigdig sa hukay ng COVID-19
Upang matapos kalbaryong kinakaharap natin
At nang mapawi na rin ang ating alalahanin
Sa ating pagbubuklod, ito ay magwawakas din.

Ang ating bayan ay gawin nating sandata
Ating simulan, panibagong kabanata
Tayo'y tumalima at h'wag nang magpasaway
Upang nang sa salot, tayo ay magtagumpay!

*Sa ating pagbubuklod,
ito ay magwawakas din...*

ANINO ng repLEKSYON
Catherine Manalaysay

Nahaharap tayo sa isang lubog sa putik na sitwasyon,
Walang makapitan, hira makaaahon,
Paano aahon kung ang isip ay puno ng
walang kuwentang imahinasyon,
Imbes na tumunganga halika,
humanap ng positibong solusyon.

Ialay ang sarili sa pagkakaisa,
Iahon ang sarili sa lugmok at pagdurusa,
Lumaban ng buo at may pagmamalasakit,
Talunin ang sakit ng buo, sama-sama, kapit-kapit.

Sugpuin ang sariling kapabayaan,
Basagin ang sa ating ginawang problema
na may repleksyon,
Wasakin ang pader na magdudugtong sa
bawat isa sa pagkamit ng leksyon,
Pasunurin ang anino ng pagdurusa,
hindi ang pagdurusa sa sarili, itama ang desisyon.

Ipasok sa isip ang bawat positibo,
Hindi ang bawat mapanlinlang na negatibo,
Paganahin ang isip at puso hindi puro bunganga,
Isapuso ang bawat solusyon, mag-isip, gumawa.

Huwag hahayaang kainin ng sariling patibong,
Sa sariling kulungan 'wag mag pakulong,
Sa sariling hukay huwag magpapahulog,
Sikapang 'wag tangayin ng sakit sa karagatan, sa ilog.

Bawat isang tao, isang pamilya,
isang baranggay, buong lipunan,
Sa ngalan ng katiwasayan, pag-ahon,
sa sariling putik ay pagbangon,
Dumulog, magnilay-nilay sa Panginoon,
Nang ang sariling bitag gawin nating leksyon,
ANINO ng repLEKSYON.

Dumulog, magnilay-nilay sa Panginoon...

CHINA OIL KA PA BA?

Curt Christian DC. Pile

Kalabang hindi nakikita,
Virus na may korona.
Sintomas nito'y hindi naman kakaiba,
Pero hanggang ngayon ay wala pa ring medisina.

2019 Corona Virus Disease,
Nakahahawang sakit na ngayo'y ating tinitii.
Mula raw sa sinabawang paniki sa bansang Tsina,
Kumalat at lumaganap na ngayo'y pandemic na.

Palagi na lang naririnig,
"Sana ol, China oil" na kanilang buwang bibig.
Ngunit kung ito ang sagot sa ating mga tinig,
China oil masasambit mo pa ba nga ba?

Bukod sa sakit nitong dala,
Pangamba at takot ang nadarama.
Sa loob ng bahay ay manatili raw muna,
Social Distancing kapag lalabas ay huwag rin nating
isasawalang bahala.

Tandaan ang mga pag-iingat na dapat palaging gawin,
Frontliners ay atin ring sundin.

Magdasal at manalig sa Maykapal,
Nang kapayapaan ay ating makamtan.

Sa mga panahong kagaya nito,
Tayo'y laging maging positibo!
Sa huli muli kitang tatanungin,
Kaibigan, China Oil ka pa ba?

*Magdasal at manalig sa Maykapal,
Nang kapayapaan ay ating makamtan...*

PILIPINO SA COVID-19: MAG-ISA MAN,
NAGKAKAISA PA

Emil Zamudio

Pagtitiis, pagdurusa at kalbaryong tila ba
nalalapit na ang paghuhukom
Samahan pa ng mga dukhang
mamamayan na siyang nagugutom
Pagkamatay sa buhay ng marami na
ganun na lamang na karubdob sa puso
Iyan ang mapait na handog ng COVID-19
sa libo-libong Pilipino

Sa malaking delubyong atin ngayong nararanasan
Nangangailangan ang pamahalaan
ng isang magiting na bayanihan
Tayo man ay hirap lumabas sa ating mga tahanan
Magiging isa tayo para sa pamayanan

Sabi nga sa balita'y literal
na nasa ating mga kamay ang pag-asa
Ang simpleng paghuhugas lamang ng mga
ito'y tunay ngang gawaing dakila
Maging maingat rin sa pagsama sa madla
Mahirap mang malayo, tayo'y dumistansiya muna Iwasan
muna natin ang pagrereklamo

Ang pamahalaan nati'y lubhang nagsusumamo
Hind ka man makalabas ng bahay
at sikhura mo pa'y kumukulo
Maging masaya ka na lamang
dahil ito ang ambag mo sa gobyerno
Sa halip na magreklamo, tayo na lamang ay manalangin

Sa mga dakilang bayani na sa COVID-19 ay sumusupil
Ang mga sanggunian sa medisina at kapulisan ay atin nating
tanawan ng malaking pagtingin Dahil sa sakripisyong alay
nila sa serbisyo, buhay man nila ay makitil
Ang paghihirap natin sa kalbaryong
ito ay panandalian lamang

Dahil ang pagkakaisa sa kani-kaniyang tahanan
ang ating tanging panata
Tandaan na ang misyong iyan ay marapat nating tuparin
Dahil ang mga Pilipino sa COVID-19,
Mag-isa man ay magkakaisa parin.

*Sa halip na magreklamo,
tayo na lamang ay manalangin...*

PESTENG HINDI INAKALA

Eugene Khiro R. Espiritu

Isang sakit ang nagpabahala
Sa pinakamamahal kong bansa
Dahil may isang sakit na nabalita
At ito ang corona virus na ating ikinabalisa

Akala ng lahat ay sa China nalang at di na ito lilipat
Ngunit ang buong bansa'y nagulat
Ng may nagpositibo at ito ay naiulat
Dasal ng lahat ay di na ito kumalat

Sa giyerang ito tayo ay mahihirapan
Dahil di natin nakikita ang ating kalaban
Huwag ka nalang humawak kung saan saan
Upang di mo makuha ang sakit na iyan

Isang metro ang distansya na kailangan
Para tayo ay di na mahawahan
Makakabuting tayo nalang ay nasa ating tirahan
Upang tayo ay di mahawa at walang pagproblemahan

Pagsusuot ng mask din ay kaugalian
Paghuhugas ng kamay ay ating kasanayan
Huwag humawak sa mukang iniingatan
Kailangang pagbutihin ang ating kalinisan

Sana ang buong bansa ay magtulungan
Para mabilis natin itong malutasan
Pagdarasal ay huwag sana natin makalimutan
At sanay mawala na ang pesteng COVID-19 na iyan

*Pagdarasal ay huwag sana natin
makalimutan...*

PAG-IKOT NG MUNDO

Jasmin E. Garcia

Sa pagsikat ng araw, simbolo ng bagong buhay.
Sa aking pagtulog, sa gabing nababalot ng takot.
Hiling ko'y h'wag sanang makita, ang anino ng pagsubok.
Pagka't luha sa aking mga mata'y tuluyang bumubuhos.

Tila mas nanaisin pang tumalon sa tulay.
Kesa dahan-dahan akong pinapaslang
bago tuluyang mamatay.
Sakit na hindi man nakikita, ngunit bigla na lamang
mararamdaman ng di inaasahan.
Mundong payapa ay isa na lang bang ala-ala?
Mundong puno ng ngiti, dugo at luha na lang ba?

Ngunit hindi ko inakala na sa pagsikat ng buhang liwayway.
May sinag ng araw, na tila ba'y simbolo ng bagong pag-asa.
Isang bagong bayani sa ati'y aagapay.
Binabantaya'y pintig at hininga.
Sila ang bayanang anumang panganib,
patuloy na titindig maging buhay man ang kapalit.

Wala man silang sertipiko o medalya,
na maitatampok sa harap ng madla.
Ngunit may pusong busilak,
na handang maglingkod kaninuman.

Taas noong sasaludo,sa bayaning katulad ninyo.
Magigiting na tagapaglingkod ng bayan,
maging ng buong mundo.

Panginoon alam po namin na ito'y bahagi ng yong plano.
Mangyari nawa ang siyang nais mo.
Salamat Panginoon sa buhay naming ito.
Palaging nadarama ang pagmamahal mo.

Mga pagsubok man sa ami'y dumating.
Lahat po ay handa naming harapin.
Kami po nawa ay inyo pang patatagin,
pananampalataya'y lalo pang paigtingin.
Upang ang pagsubok at sakit ay malampasan din.

*Kami po nawa ay inyo pang patatagin,
pananampalataya'y lalo pang paigtingin.*

PAALALA
Jasmine V. Santos

Krisis na kinakaharap
Tila humadlang sa ating mga pangarap
Pano sosolusyunan at malalabanan
Sama-sama at magkaisa, 'wag nating talikuran

Pinanggalingan ay 'di alam at 'di tukoy
Mga sabi-sabing galing daw sa paniki 'di kuno
Sabi naman ng iba ito'y planado
At simula ng giyerang makabago

Hindi lang libo-libo ang apektado
Populasyon ng positibong mga kaso ay lumolobo
Pano nga ba ito mapipigilan
Kung wastong pag hugas ng kamay ay 'di matutunan

Wala namang mawawala kung aalamin
ang proper hand washing
Maiiwasan din ang perwisyo pag nag social distancing
Makiisa sa pinatupad na enhanced community quarantine
Dahil lahat ng ito ay makabubuti sa atin

Ilang linggo na ding nasa bahay at nakakapanibago
Di lang natin alam nakatutulong 'to sa gobyerno
Naiiwasang dumami ang kaso ng COVID
Na mas malala pa sa kaso ng mga nasa bilibid

Mga frontliners na nag sasakripisyo
para sa pangkalahatang benepisyo
Mga nars, doktor, pulis mga sundalo
na inatasan ng ating gobyerno

Handang mag buwis ng buhay para sa sanlibutan
Kaya pakiusap manatili sa bahay at pag labas ay tantanan

Pag sunod, pagiging alerto at kalmado
Takpan ang mga tenga tungkol sa balitang negatibo
Kapit lang at ito'y malalampasan natin
Basta ituloy lang natin ang ating pananalangin.

*Kapit lang at ito'y malalampasan natin
Basta ituloy lang natin ang ating
pananalangin.*

SAKIT NG KAHAPON

Jayson C. Roque

Taon ng kaarawan, sa gitna ng nagkakasiyahang lipunan.
Kasabay ng mga ilaw at nakakaaliw na tugtugan.
Mga bata'y nagsisitakbo, sa mga nakitang laruan.
Mga magula'y nagsingiti, ng sila'y hagkan.

Sa hindi inaasahan, isang kaaway ay dumungaw.
Dala-dala ang sandata, nasa **ati'y umaligaw**gaw.
Nagdikit ang mga luha, pagdakang **nagdilim** ang ilaw.
Parang mga taong nakakaranas, **ng binabalisawsaw**.

Animo'y dagok ng paghinga, ang sumapit sa umaga.
Pagdating ng di makitang kalaban, lahat ay nataranta.
COVID-19 ang ngalan nya, hindi alam kung saan pupunta.
Sigaw ng mga puso't isipan ng tao, halos hindi na makita.

Humantong ang kinakatakutan, ng ating pamahalaan.
Alintana ang mga gutom, ng mga tao sa lipunan.
Dali daling nag pulong, gumawa ng paraan.
Upang maipamahagi, mga relief goods sa kinasasakupan.

Ating ipanalangin, taong tumutulong sa atin.
Doctor, Nurse at pamahalaan, kaagapay natin.
Paghihirap, pagpupuyat, para sa kaligtasan natin.
Hindi alintana, sakit sa kanila'y darating.

Sama-samang salaminin, mga masasayang kahapon.
Huwag mangamba, tayoy din ay aahon.
Basta magtiwala, sa dakilang panginoon.
Tayo'y papatnubayan, hanggang sa wakas ng panahon.

*Huwag mangamba, tayoy din ay aahon.
Basta magtiwala, sa Dakilang Panginoon.*

PAGSUBOK
Khristian A. de Vera

Sang sakit na di natin inaasahan
Nagbibigay satin ng lungkot at takot
Kamatayan ang dulot sa sanlibutan
Hatid sa atin ay pangamba at poot

Tibay at disiplina ang kailangan
Wag matakot at magtiwala sa Diyos
Para makaiwas sa kapahamakan
Nang sa problema na ito'y makaraos

Tayo ay sumunod sa payo ng may alam
Nang makamit ang kaayusang inaasam
Pangalagaan natin ang ating sarili
Iwasang hawakan ang bagay na madumi

Pagkakaisa lamang ang kailangan
Pag iingat natin ating pagbutihan
Huwag muna maglalabas ng tahanan
Paghawak ng kamay at beso'y iwasan

O! aking minamahal na kababayan
Tiwala lamang at ating lalagpasan
Itong dinadanas nating kalungkutan
At ang labis-labis na nating kahirapan

Magdasal lamang sa ating Panginoon
Tayo ay muling aahon at babangon
Mula sa bangungot ng ating kahapon
At mamumuhay ng normal gaya noon

Wag matakot at magtiwala sa Diyos...

PAGSUBOK
Russell John S. Atienza

Mikrobyong kahugis ang isang korona,
Sintomas ang paghirap sa paghinga,
Ito'y kumakalat sa hangin,
Sa pamamagitan ng mga ubo't bahing.

Mga tao sa loob ng kanilang tahanan,
Umaasa na magamot ang karamdaman,
Pamilya'y huwag sana matamaan,
COVID-19 mawala ng tuluyan.

Mga frontliner na nagtatrabaho ng husto,
Sila ang mga sandata ng Gobyerno,
Mga Doktor at Nurse na gumagamot sa pasyente,
Di alintana ang panganib na dala ng sakit.

Huwag tayong maging makulit,
Ang paglabas ng walang mabuting dahilan ay huwag ipilit,
Nang sakit ay hindi kumalat,
Upang walang mapahamak.

Magpakatatag tayo, malalagpasan natin ito,
Sundin ang payo ng Gobyerno,
Tayo'y manatili sa ating tahanan,
At manalangin sa Diyos na dakila sa lahat.

Huwag tayong mawalan ng pag-asa,
Sa gitna nitong pagsubok,
Sa Diyos tayo'y magtiwala,
Na may likha ng langit at lupa.

*Sa gitna nitong pagsubok,
Sa Diyos tayo'y magtiwala,*

PAG-ASA SA GITNA NG EPIDEMIYA

Samantha Edlyn J. Gedraga

Panibagong araw ay sumapit,
haring araw ay muling nasilayan
Tumingala sa langit na tila walang suliranin,
nagbalik tanaw sa mga araw na nagdaan
Katanungan ay ibinulong sa hangin,
umaasang may makakarinig sa aking sinambit
Simula pa lamang taon **bakit pagsubok**
ay kay tindi na kung humagupit

Sinalubong ang bagong taon na may ngiti sa labi,
bawat tahanan ay napuno ng kasiyahan
Pait ng nakaraan ay tuluyan nang kinalimutan,
pag asa para sa magandang buhay ay inasahan
Ngunit nang ituon ang atensyon sa telebisyon,
kahindik-hindik na balita ang aking nasaksihan
Libo-libong tao na ang nasawi dahil sa epidemyang hindi
inasahan

Biglang dumating na tila anino ng kamatayan
maging mayayaman ay di ito matakasan
Kahit mga bansang tanyag pagdating sa teknolohiya at
kaalaman, tumiklop ba tila walang kalaban-laban
Nawala lahat ng kabuhayan, mga mamamayang
nasa laylayan kumalam ang tiyan

Buong mundo'y binalot ng kalungkutan
dahil sa sumpang di napaghandaan

Bawat doktor na nagsasakripisyo,
talaga namang matindi ang debosyon sa tungkulin
Pamahalaang nagpapaalala sa bagay
na dapat gawin at sundin,
Bilang mamamayan, simpleng pagsunod lamang
ang hinihingi sa atin
'Wag masyadong mareklamo,
pagkakaisa at pagsunod ating pairalin

Matinding problema man ang sa atin ngayo'y humahadlang
Tayo'y laging maging matatag, labanan ito ng buong tapang
Diyos na dakila ang ating masasandalan
Diyos ang kasama natin sa ating pagsagupa sa digmaang
hindi nakikita ang kalaban

Sa pagharap natin sa isang mabagsik na epidemya
Manatiling kalmado at huwag mangamba
Sa DIYOS natin ilagak ang ating pag-asa
Matamis na tagumpay na ating inaasam, makakamtan na!

Diyos na dakila ang ating masasandalan...

PAGPAPALA O SUMPA?

Savea P. Yuquimpo

Ano ba itong sa lahat ay tumakot?
Ito ba'y isang napakalaking salot?
Na sa ating lahat daw,
ang Diyos ay napoot.

Mistulang lahat ay nabulabog,
sa Koronang wala namang alindog
tila isang bombang sumabog
bawat madaanan ay dinudurog.

Malakas na bansa,
sa Pandemiya'y lumuhod,
maging ang marangya,
kan'yang napapasunod

Ngunit hiling karamihan,
dito sa Bayan ni Juan
Manatili na lamang
Sa inyong mga tahanan.

Punuin ito ng Pagmamahalan,
gayundin ng Pagtatawanan
Habang nag papagaling,
Ang Inang kalikasan.

Sa ating pagtutulungan,
virus ay mapupuksa
At ang mundo'y,
tunay nang mapapalaya.

*Punuin ito ng Pagmamahalan,
gayundin ng Pagtatawanan...*

MAKABAGONG BAYANI

Savea P. Yuquimpo

Taos pusong pagpupugay,
Sa mga bayani nating tunay.
Sa kalusugan ay kaagapay,
Labanan ang Pandemiyang nakakamatay.

Sariling buhay ay handang ibuwis,
Hanggang sa matuldukan na ang krisis.
Nasa hukay man ang kabilang paa,
Punong puno pa rin ng pag-asa.

Ibat-ibang uniporme ang kanilang suot,
Patuloy na lumalaban buhay man ang malagot.
Saludo kami sainyo!
Aming mga Bayani!

Anuman ang propesyon, maging simpleng mamamayan,
Tulong mo sa ngayon ay higit na kinakailangan.
Tila mga sundalong sumabak sa gyera,
Sa halip na armas, prinsipyo ang dala.

Magtiwala sa Panginoon, manalangin ng taimtim.
Upang krisis ay matuldukan,
Virus ay mapuksa.
At ang mundo'y tuluyan ng mapalaya

*Magtiwala sa Panginoon,
manalangin ng taimtim...*

PAG-ASA LABAN SA SAKUNA

Yohannes Ezekiel L. Castro

Tayong lahat ay dapat kumilos na
Para mapuksa ang nag iisang sakuna
Pagtutulong-tulungan ang sagot natin
Para malabanan ang COVID-19

Wag tayong mawawalan ng pag-asa
Ang sakit ding ito ay mawawala na
Magpakatatag para sa pamilya
At manalig sa Panginoong lumikha

Pakisamahan nalang ang gobyerno
At sila ay bigyan natin ng respeto
Dahil ginagawa nila ang lahat
Para ilayo tayo sa kapahamakan

Tayo'y magka-isa laban sa pandemya
Upang malabanan natin ang sakuna
Magbubunga ito ng ating katatagan
At pagmamahalan ng isa't isa

Huwag tayong mawalan ng pag-asa
Dahil may Diyos tayo na dakila
Na tutulong labanan ang sakuna
At magdadala sa atin sa tagumpay

Magpakatatag tayo sa panahong ito
Sa panahong tayo ay may problema
Sapagkat malapit na tayong magtagumpay
Ang tagumpay na ating hinihintay

*Magpakatatag para sa pamilya,
At manaliq sa Panginoong Lumikha.*

POSITIBO SA DELUBYO

Andrei R. Canivel

Enero unang buwan sa kalendaryo,
bawat tao'y inaasam ang taon ng pagbabago.
Subalit gumulantang sa mga Pilipino,
ang bangungot at delubyo.

Parusa ng langit ang haka-haka ng ilan,
ganti ng kalikasan ang paniniwala ng mga paham.
Anuman ang dahilan sana'y nakanti ka man lamang,
sa kastigo ng salot at hindi nakikitang kalaban.

NCOV, COVID-19 o CORONA man ang tawag,
biktima mo'y tila bulag na nangangapa sa karimlan.
Bawat bansa'y nabulabog daig mo pa ang kidlat at kulog,
lason at kamatayan, idinudulot mo sa mundo.

Pagdurusa ng mga tao'y kailan kaya matatapos,
Yaong paslit at mga yagit wala nang makain sa estero.
Lahat ng tao at gawain biglang naging paralisado,
Dahil paglabas sa mga bahay ay sadyang delikado.

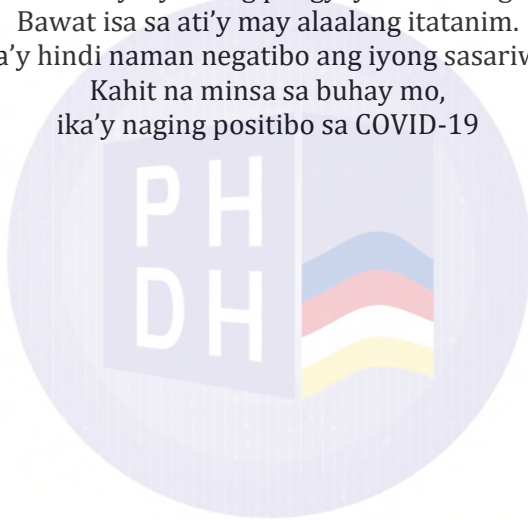
Luha, pawis at dugo puhunan ng mga Frontliners,
sa pagtulong at pagsaklolo sa pasyenteng dumaraing.
Ngunit ang ibang kapwa Pinoy sila pa'y nilalait,
hindi man pahalagahan ang kanilang pagtitis.

Iba't ibang mukha ang naiguhit ng COVID-19 na sakit,
Mukha ng pag-asa at pagkaawa ang inilahad nitong DARN.
Pagkadismaya, pagkamakasari at kapabaya naman,
ang mababanaag sa ilan nating kababayan.

Sa nararanasang delubyo hindi dapat tayo patalo,
Dahil sana'y ang mga Pilipino lumaban at magsakripisyo.
Iwasan ang palaging umasa sa magagawa ng gobyerno,
bakit hindi mo naman subukan maging disiplinado?

Iuukit sa kasaysayan ang pangyayari sa taong 2020,
Bawat isa sa ati'y may alaalang itatanim.
Sana'y hindi naman negatibo ang iyong sasariwain,
Kahit na minsang buhay mo,
ika'y naging positibo sa COVID-19

***Iuukit sa kasaysayan ang pangyayari
sa taong 2020...***

MGA TULA HANGO SA MAPANURING KAISIPAN NG MGA PILIPINO MULA SA IBA'T IBANG ANTAS NG LIPUNAN

*Masusing paglalahad ng mga
natatanging karanasan ayon sa
sariling danas sa panahon ng
pandemiya...*

MAGING ILAW, HUWAG MASILAW

Marlon I. Santiago

Buwan ng kapaskuhan sa gitna ng maliliwanag na mga ilaw
Tayo'y huling nagdiwang kasabay
ang tunog ng mga batingaw

Si Juan at ang buong sanlibutan sa ingay ay umalingawngaw
Hatid ay pag-ibig, galak sa puso't isip ay nangingibabaw

Sa hindi inaasahan, isang lihim na kaaway ay tumuloy
Dala ang sumpa sa siyudad ng Wuhan, siya'y nagpatuloy
Liwanag ay biglang nagdilim, mga awit ay naging panaghoy
Tumangis ang kalangitan habang mga luha'y dumadaloy

COVID-19 ang pagpapakilala,
masamang dulot niya'y tulad ng mahika
Di makahinga, dibdib ay nagbara,
kasabay ang pagtatae at ang pagsusuka
Dali-daling tumaas bilang ng mga kaso niya,
hindi na maabot maging ng lohika
Mga ilaw ng mundo'y biglang pumanglaw
kasabay ang paghinto sa pakikibaka

Nagulo ang daigdig ang iba'y nanamantala,
puwersa'y ginamit at saka sumamba
Mga gahaman na nasilaw sa kapangyarihan,
kilos ay binago at biglang iniba

Pagkakatao'y di pinalagpas,
nagkunwari't nagpanggap para lamang maipakita
Kaniya-kaniyang palabas gamit pati
ang ngalan Niya sa pagbabandera

Maskara ng pakitang tao
ang karaniwang suot-suot ng ilang kababayan
Matinding epekto ni COVID-19
ang siyang mga salitang tinuturan
Lahat ay kayang gawin mailigtas lamang
ang sarili sa kapahamakan
Kunwari'y dudulog sambit niya'y
para sa kapakanan ng sambayanan

Sa muling paggising mula sa pagkakahimbing,
pananglaw ay kailangan
Ilaw na magsisilbing gabay,
pamilyang alalay na siyang tatangan
Paghahari ni COVID -19 ay bibigyang tuldok
at tiyak na wawakasan
Nasilaw na mga alipin, muling sasagipin
at matiyagang lulunasan

*Sa muling paggising mula sa
pagkakahimbing,
pananglaw ay kailangan...*

DIYOS NA ANG BAHALA

May T. Magbanua

Katahimikan ng gabi tila ba kay payapa
Wari'y walang ingay problema'y di alintana
Hindi maarok ng aking pagiisip, kay lalim ng paghinga
Tanging himala sa Diyos ako na lamang umaasa

Nawa'y matapos na at ganap ng mapuksa
Virus na kumakalat sa maraming bansa
Biglang tumigil ang mundo lahat ay nagitla
Sa dulot ng sakit na lubhang mapinsala

Sa krisis na itong ating nararanasan
Kay daming realisasyon at mga natutunan
Mga bagay na sumagi sa aking isipan
Kaytagal na talagang hindi napagtutuunan

Lahat ng mamamayan dalangin ko'y magdamayan
Wala tayong sandata pagkakaisa ang kailangan
Itigil na sana ang gulo, iwaksi na ang mga alitan
Pagkakaisa at pagtutulungan yon ang syang daan

Hindi natin kailangan sa ngayon ng sisihan
Walang may gusto nito at ito'y di inasahan
Isa lamang itong pagsubok sa sangkatauhan
Kaya manalig at magtitiwala ang Diyos na ang Bahala...

***Pagkakaisa at pagtutulungan yon ang syang
daan...***

HANGGANG DULO
Merson Grace DC. Bigcas

Animo'y isang masamang panaginip
lamang nang unang matunghayan
Ang biglaang pagbabago sa takbo ng dati
nang magulong lipunan
Mga tao'y isa-isa nang nag-uuwian
sa kanya-kanyang tahanan
Sa bilis ng mga pangyayari'y
hindi na nagawang makapagpaalam

Inisip na tulad ng marami ng malalakas
na bagyong nagdaan
Ito ay kusang lilipas at matatapos
ng hindi namamalayan
Ngunit lumipas ang mga araw at linggong
napupuno ng katanungan
At tulad ng paghabol sa alon
ay naging mailap ang kasagutan

Unti-unti ng nau-upos ang kandila
na nagsisilbing pag-asa
Nanganganib nang maubos
ang langis ng ginagamit na makinarya
Pinangangambahan na

ang pagkapatid ng lubid ng pagkakaisa
Ang bawat armas na dala
ay mayroon pa kayang natitirang bala?
Pagod na ang mga mata sa pagluha
ay halos wala ng makita
Nabibingi ang mga tainga
sa pananahimik ng mga kasama
Kapangyarihan ng puso't isip
pagsamahin man ay tila kulang pa
Nanginginig na mga tuhod
at binti tumatakas na ang pandama

Sa pagdilim nitong mundo pilit
na inaaninag ang liwanag Mo
Hinahagilap ng mga kamay
ang lubid na maghahatid ng saklolo
Manghihina madarapa ngunit kailanman
ay hinding-hindi susuko
Kakapit ng mahigpit sa pangako Mo'y
di bibitaw hanggang sa dulo

*Kakapit ng mahigpit sa pangako Mo'y di
bibitaw hanggang sa dulo...*

ITO AY LILIPAS DIN

Rosie Caristea

Katulad ng maliit na eroplanong pandigma,
mabilis na dumadaan at mabilis ding nawawala,
ang iniwang usok ang syang tanging tanda,
na ito ay dumaan, kung saan nagmula.

Katulad ng lindol na napakalakas,
sa ilang saglit dagling nagwawakas,
marami man itong iniwang winasak,
nakatayo, humaharap sa bukas.

Katulad ng bagyong laging dumarating,
maraming winasak ang matinding hangin,
ilang oras lamang ay aalis na rin,
at babangon muli nasalantang tanim.

Maging ang anino ng ating sarili,
lamang sya, umaga at gabi,
kapag nainitan ay di na mapakali,
ito ay lilisan kapag tumanghali.

Bahaghari man pagtapos ng ulan,
susungaw ang arkong kinagigiliwan,
subalit siya rin ay di magtatagal,
ilang minuto rin tuluyang papanaw.

Mga luha nating sa pisngi papatak,
hindi magtatagal, papawiing ganap,
Ngiti ay sisilay, kasunod ng galak,
at mamumutawi ang pasasalamat.

Itong COVID-19 na mula sa China,
dumating ng tayo ay pawang di handa,
sinakop ang mundo, lahat ay nagitla,
nakakakilabot ang dalang pinsala.

Wari naigapos ang ating kamay,
nangakatulala sa bangis nyang taglay
sa bawat araw may nangamamatay, tayo'y
libingang madilim ang naghihintay.

Tila ba ang buhay ay biglang siniil,
dilim ay lumukob at hindi mapigil,
Ang piping sulosyon sa **bahay** tumigil,
Upang maiwasan mabangis nyang pangil.

Ang lahat ng bagay na nararanasan nariyan
tila sa isip ay walang katapusan,
subalit katulad ng mga nagdaan,
salot ay lilipas, ito'y dadaan lang.

Huwag kang bibitaw sa'yong pananalig,
gabi may madilim at puspos ng ligalig,
umaga'y darating kahit pa may hapis,
Luha'y papahirin, sa Dios ay lumapit

Luha'y papahirin, sa Dios ay lumapit...

COVID-19
Ven-Lyn A. Valdez

Saan ka nga ba nagmula?
Ang sabi'y galing ka sa China,
Sa pagkaing sariwa,
Mas malakas ka kaysa sa ibang epidemiya.

Sa malawakang pagsisiyasat,
Ikaw ay eksperimento ng mga dalubhasa,
Upang sirain ang mga nilikha,
At sasalakayin anumang bansa.

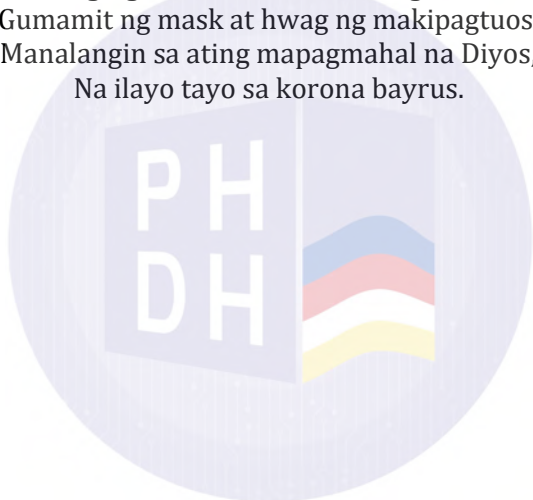
Ang sakit na dala mo ay bagyo,
Sa buong katawan ng isang tao
Lalo sa lugar na malamig at nagyeyelo,
Isang digmaang walang anino.

Kung ang pagsiklab ay patuloy na kakalat,
Marami ang mapinsala at mapahamak,
Malaking epekto ang dulot sa ating lahat,
Kaya, lagi tayong mag-ingat.

Ugaliing maghugas ng kamay,
Lutuing mabuti ang karne at gulay,
Panatilihing malinis ang bahay,
At iwasang makihalubilo at makipagkamay.

Pagkat ito'y dumating na parang magnanakaw,
Ninakaw ang katahimikan ng ating buhay,
Lahat ay nakikipaglaban sa kaaway,
Na kailanman ay walang anino na biglang sumalakay.

Maging masunurin sa lahat ng utos,
Gumamit ng mask at hwag ng makipagtuos,
Manalangin sa ating mapagmahal na Diyos,
Na ilayo tayo sa korona bayrus.

*Manalangin sa ating mapagmahal na
Diyos...*

IDAAN NATIN SA TULA

May T. Magbanua

Masayang isipin na sa kabila ng pagsubok at alalahanin
Mayroong ganitong kapakipakinabang na gawain
Kaya ano pa nga ba ang hinihintay nitong madla
Gumawa na ng inyong mga obrang tula
Paganahin ang mga talas ng talino sa paglikha

Sa pagsulat ng tulang ito'y nais ko lamang ipabatid,
Taos pusong pasasalamat na may kagalakang hatid
Sa nagorganisa nga'y kay inam ng hangad nito
Na mapagbuklod buklod manunulat na may puso

Kaysa sa kung ano ano lamang ang ating magawa
Habang hindi pa tapos ang krisis ng ating bansa
Sabayan ng mataimtim na panalangin sa may Likha
Upang ang lahat ng mga sakit na yan ay mapuksa

Bigyang halaga na lamang ang kautusan at batas ng bansa,
Ayaw din naman nating ang lahat ng ito'y, tumagal at lumala
Kaya panawagan ko, bakit hindi sumubok na lumikha ng
tula
Manatili na lamang sa tahanan at ang ganda ng sining ay
hayaang manariwa.

ISANG BAHAY, SAGIP BUHAY!

Harlene Jane S. Manuel

May hinihintay pa ba tayong pag usad,
kung pananatili lang sa tahanan, ay di na matupad?
Anino ng pag asa, mababanaag mo pa ba;
Sa sandaling Buhay mo't Buhay nila ay wala na?

Ikaw halagi o ama, na matatag -matipuno
Hanggang kailan ninanais, na ang pamilya ay buo?
Kapag sakit tulad nito, sayo'y tumama't pumalo
Kaninong puso ang durog, kaninong oras naglaho?

Ikaw ilaw o ina, matiisin at uliran
Kalinga mo't pagyakap, hangang kaylan 'pararamdam?
Paglaki niyong anak,iyo pa bang mamasdan?
Sa laganap nang sakit, paano na kung dapuan?

Ikaw naman manggagawa, bayani kang walang pagod
Anupaman ang propesyon, ika'y magiting na lingkod
Kahanga hangang magpagal,walang humpay sa pagkayod
Saglit tumigil -huminto, iwasang virus matisod!

Dakong huli --tayong lahat... kapit-bisig kapit kamay...
Bahagi ka ng lipunan, pananagutan ay taglay
BAGO PA MAN MAGING HULI tumugon tayo at dumamay...
Sandata natin ang dasal, isang Bahay -Sagip Buhay!!!

*Sandata natin ang dasal, isang Bahay -
Sagip Buhay!*

NGITI NG PAG-ASA

Jerwin C. Roque

Taon ng kaarawan, sa gitna ng nagkakasiyahang lipunan.

Kasabay ng mga ilaw at nakakaaliw na tugtugan.

Mga bata'y nagsisitakbo, sa mga nakitang laruan.

Mga magula'y nagsingiti, ng sila'y hagkan.

Sa hindi inaasahan, isang kaaway ay dumungaw.

Dala-dala ang sandata, nasa **ati'y** umaligawgaw.

Nagdikit ang mga luha, pagdakang **nagdilim** ang ilaw.

Parang ang ating mundo'y, **patuloy na** ginugunaw

Animo'y dagok ng paghinga, ang sumapit sa umaga.

Pagdating ng di makitang kalaban, lahat ay nataranta.

COVID-19 ang ngalan nya, hindi alam kung saan pupunta.

Sigaw ng mga puso't isipan ng tao, halos hindi na makita.

Humantong ang kinakatakutan, ng ating pamahalaan.

Alintana ang mga gutom, ng mga tao sa lipunan.

Dali daling nag pulong, gumawa ng paraan.

Upang maipamahagi, mga relief goods sa kinasasakupan.

Tignan ang araw, na mag sisilbing ilaw
Sasapit ang bukas, na may makulay na bughaw
Muling makikita, mga ngiting nakakaaliw
Kay JUAN na ang pangarap, na walang bibitiw

Kilala tayong mga PILIPINO, na may aking talino
May magandang panananaw, at pagiging maginoo
Kaya wag papatalo, Sa isang sakit na animo'y anino
Dahil tayong mga PILIPINO, laging POSITIBO

Sama-samang salaminin, mga masasayang kahapon.
Huwag mangamba, tayoy din ay aahon.
Basta magtiwala, sa dakilang panginoon.
Tayoy papatnubayan, hanggang sa wakas ng panahon.

Basta magtiwala, sa Dakilang Panginoon...

MAY DAKILA'T MAGNANAKAW
SA GITNA NG SALOT AT DILIM
Roderick C. Jumawid

Ipinutong kay Kristo sa gitna ng dalamhati
Pinaratangang tampalasan bagamat mabuti
Koronang tanda rin pagmamahal mo lagi
Tinubos kami't sa takot pangambat pag aglahi

Panginoon samang bayan kamiy pinagkakanulo
Bayang pilipinas kay taning inihahatid mo
Pati mga anghel niya nagkalat ng lagim
Hinasik ang virus sa S&R at Makati Med.

Magnanakaw ngayon sa bayang kong sawi
Makikita mo talaga panginoong nagkukunwari
Pagtulong sa bayan o ilugmok lalo sa pighati
Kailan magagamot at lalaya ang bayang naimbi

Salot ngayoy lumalaganap sa buong sansinukoban
Wala ring ligtas ito pinakamamahal na bayan
Saan dadalhin ang aming panaghoy at panambitan
Pagdarambong inuuna kaysa sa mamamayan

Mapamuksang virus buong mundoy napalugmok
Hatid moy takot sa puso namiy nagkubkob
Kumot ng pag aalinlangan sa'n kami maparoon
Gigising umaasa sang araw COVID 'kay mawala

Dilim na itoy naglilimi't nagtuturo sa atin
Sa darating na eleksyon huwag nating limutin
Mga tampalasang panginoon ating ibagsak
Upang ganti ng bayan kanila madanas

Tunay na mga anghel nitong ating bayan
Frontliners na sadyang naglikingkod ng dibdiban
Sumasagip ng buhay bagamat nasa bingit ng kamatayan
Sariling buhay sa bayan inaaalay
Sila ang panginoon at anghel na dapat putungan ng korona't
iluklok sa banal na upuan

Sariling buhay sa bayan inaaalay...

SAPAT AT TAPAT
Conchita Sarmiento

Mas maigi ang buhay, kaysa pananamit
Ang wika ng taong nasa banig ng sakit
Mainam ring tumira sa bahay na kubo
Kaysa palasyong maingay na esposo

Panahon ng krisis, di dapat mabalisa
Iwasan ang tsismis, magdasal at magtika
Salot na dumating, di natin alintana
Pagwinalang – bahala utas ang balana

Maiging manatili sa ating tahanan
Kung ano ang mayroon tayo'y pasalamat
Asawa't anak dati'y di nakakaugnay
Sa oras na ito'y atin ng makaramay

Bagamat malupit idinulot ng COVID
Kung pag-iisipan may buti namang hatid
Ang maitim na langit ngayo'y naging bughaw
Luminis ang dagat at ngumiti ang araw.

Sa paglipas ng araw lubos kong natanto
Maiging gunitain mabubuting turo
Kapag ikawa ay nagtanim may aanihin
At kung may isinuksok ay may dudukutin

Kung maigsi ang kumot magtiis muna
Kailanga'y tatag at pusong matiyaga
Ang sakit na ito'y tiyak na mapapawi
Sa oras na ito'y tangayin ng buhawi

Sapat at tapat sa atin ay nangako
Binuhos Niyang lahat doon sa kalbaryo
Lahat ng biyaya at maging kagalingan
Isang pusong tapat ang tanging kahilingan.

*Sapat at tapat sa atin ay nangako
Binuhos Niyang lahat doon sa kalbaryo.*

IIKOT PABALIK
Leonyfe Tawag

Sa bawat pagpitik ng orasan,
Pakiramdam ko'y ' di maibsan
Ang sagot sa iyong paglisan,
Hanggang ngayo'y ' di masumpungan.

Saan ba ako nagkulang?
Sa alaga ba o pagmamahal
O baka naman nasobrahan,
Iyan ang hindi ko alam.

Ang dating binitiwang pangako,
Tila bula na naglaho.
Nawala ang pagsuyo
Mas pinili mong lumayo.

Kung nasaan ka man,
Patuloy na maghihintay.
Pagka't sa puso ko mahal,
May espasyong sa'yo lang nakalaan

Muling tuturo ang kamay ng orasan,
Sa dati nitong pinanggalingan.
Ang aking nais at asam,
Matagpuan tunay na kaligayahan.

*Ang aking nais at asam,
Matagpuan tunay na kaligayahan.*

KORONANG MAPAMINSALA

Mary Grace Rayala

Koronang dati-rati'y sa ulo nakapatong
Ngayo'y namamahay sa baga ng tao
Dumarami, kumakalat at namemerwisyo
Pagkitil ng buhay and dulot mo.

Ubo, sipon, lagnat
Pananakit ng lalamunan at pagkahingal
Tanda ng iyong pagdapo sa aming katawan
Paano ka iwawaksi at lalabanan?

Bawal lumabas, wika ng pamahalaan
Sadyang makatutulong kung ating tatandaan
Ang po at opo noong ating kabataan
Nawa sana'y isabuhay magandang kaugalian.

Paghuhugas ng kamay at paglayo sa kapwa tao
Mga panuntunang para sa kapakanan mo
Katigasan ng kalooban at ng iyong ulo
Isa-isantabi muna't nang magkatulungan tayo.

Kalye't kalsadang animo'y bangkay
Gahiganteng ambag na maituturing sa ating bayan
Bilang ng nasalanta kung sadyang bababa
Pulis, doktor at nars isip ay magiging payapa.

Kapwa ko Pilipino, sa bansang Pilipinas
Anumang antas ng buhay, edad o kasarian
Pagiging makabayan at makatao ngayo'y ating ipamalas
Pagkakaisa at pagsunod ang siyang susi
Upang COVID-19 ay tuluyang magapi.

Krus mong dinadala sa ganitong kalagayan
Idulog mong lahat sa ating Poong Lumikha
Pusong tapat manalangin at lubos kung magtiwala
Pandemyang COVID-19 ay maglalaho't mapupuksa.

*Idulog mong lahat sa ating Poong
Lumikha...*

KAPIT
Janice Abatayo Ceniza

Mundo may pakiwari mo ngayo'y walang kulay
At parang lahat ay walang saysay
Asahan mo na't sa bagyo't unos may kaagapay.

Di mo man Makita na Siya'y nandiyan
'Wag mawalan nang pag-asa kaibigan
Dahil ni minsan di Niya tayo iniwan

Kaya't huwag magsawang manalangin
Sa Kaniya na naririnig ang ating mga hiling
Sapagkat lakas nang bawat isa sa Kaniya nanggagaling.

Tandaan, ang Diyos ay lubos na makapangyarihan
Ano Mang sakuna ay bibigyan Niya nang kasagutan
Kapit! Magtiwala ka, liwanag ay malapit na.

Kapit! Magtiwala ka, liwanag ay malapit na.

PAGKAKATAON

Marlyn T. Pelayo

Ito'y isang pambihirang pagkakataon!
Ang makapiling sila sa matagal na panahon
Karansang kailanma'y hindi nila malilimutan
Dahil bawat sandali'y may dulot na kaligayahan

Mga pagkakatao'y marapat ilaan
Sa mga sandaling alaala ng nakaraan
Sariwain ang mga ngito at makipagkamustahan
Sa matamis na alaalang hindi malilimutan

Anong saya sa pakiramdam na sila'y mamasdan,
Maghabulan at magtawanan sa loob ng tahanan.
Sa mga sandaling ito'y Diyos ay pasalamatan,
Dahil mga anghel ay kasama at nahahawakan.

Tayo ma'y balutin ng takot at pangamba,
Sa Diyos tayo patuloy na manalig at sumamba.
Pagsubok ay may biyaya ring hatid;
Sa mga mata ng musmos ligaya'y mababatid

Sa panahon ng pagsubok;
Tayo'y huwag maging marupok.
Tandaang ang Diyos ay hindi napapagod,
Kaya't pananampalataya'y wag ipatianod

COVID ay mapapawi,
Masayang tahanan ay magwawagi.
Tayo ay patuloy na mananampalataya!
Dahil ang Diyos ay magpapala.

*Tayo ay patuloy na mananampalataya!
Dahil ang Diyos ay magpapala...*

PASAWAY
Jerwin C. Roque

Sa gawing Silangan, lugar na WUHAN ang ngalan
mga tao'y ginulantang, sakit na hindi inaasahan
Pagdakang lumaganap, sa buong sankatauhan
Nataranta ang lahat, nagkagulo buong bayan

Nang pumutok ang balita, sa nakakahawang sakit
Parang hindi kakayanin, sa sobra nitong pait
Ngunit hindi alintana, nitong taong nanggigipit
Hindi iniisip na mahawahan, itong taong maliliit

Pinakalat ang balita, na hindi pwedeng lumabas
Si JUAN na pasaway, lalong ng gilalas
Hindi iniisip, mga kababayang makakaranas
Walang paki-alam, kahit sa itaas

Parang awa mo na, wag kang maging PASAWAY
Sundin ang utos, wag ka nang sumuway
Dahil iyong tandaan, kawawa ang iyong inay
Pati pagpapakahirap, ng iyong itay

Kung walang gagawin, pumirmi sa inyong bahay
Sabi ng pamahalaan, iyan ang tamang kaagapay
Gumawa ng tama, iyan ang ialay
Pasunod ang kailangan, kung ayaw mong maging bangkay

Utos ng diyos, maging masunurin
Pagiging disiplinado, iyo namang sundin
Upang COVID-19, ay mapuksa natin
Sama-samang magkaisa, upang tayo'y dinggin

*Utos ng diyos, maging masunurin
Pagiging disiplinado, iyo namang sundin...*

KAPIT-BISIG
Jerwin C. Roque

Tatak ng PILIPINO, pagiging maginoo
Sa oras na ito, mainam nang sigurado
Kapit bisig sa sakuna, lahat ng mga tao
Huwag padadaig, dahil tayo'y POSITIBO

Halina't sugpuin, Corona Virus nineteen
na sa ati'y nagbigay, ng pangamba't iisipin
Problema ng bansa'y, ipagdasal natin
Upang panginoon, dinggin ang ating panalangin

Tayo'y magtulungan, sa mga pangangailangan
Facemask, alcohol ipamahagi mo kaibigan
Pagkain at tubig na pangunahing kailangan
Huwag ipagdamot lahat tayo'y makinabang

Utos ng diyos, mahalin ang iyong kapwa
Sa oras ng sakuna, lahat tayo'y umunawa
Pagsunod sa patakaran, iyan ang ating kailangan
Upang delubyo, sama-sama nating mapuksa

Ating ipanalangin, taong tumutulong sa atin
Doktor, nars at pamahalaan, kaagapay natin
Paghihirap, pagpupuyat, para sa ating kaligtasan
Hindi alintana, sakit na kanilang mararanasan

Huwag nating hayaan, virus nariyan
Sa pag sunod kaibigan, saglit lamang yan
Pagpuksa sa kalaban, nasa kamay natin yan
Tatagan mo kaibigan, masusugpo rin yan

*Problema ng bansa'y, ipagdasal natin
Upang panginoon, dinggin ang ating
panalangin...*

BUHAY NA IPINAHIRAM SA ATIN

Mary Grace C. Fabon

Dahil sa aking mga nababasa at napapakinggan,
Aking naala-ala ang tatlong taong nagdaan.
Minsan ko na ring naranasan ang mag-lockdown,
Laging nasa loob ng tahanan, at hindi makalisan.

Muling napamuni-muni, nabuksan ang guni-guni,
Nakaramdam ng simpatiya sa mga doktor na nagsisilbi,
May mumunting luha sa aking mata ay nangingilid,
Kung may magagawa lang sa giyera ay sasanib.

Hayan na, hayan na marahil ikaw ay natataka,
Sa mga salitang akin ngayon ay winiwika,
Tulad ng frontliners na iyong napapanood sa balita,
Ako noon ay nakipgdigma at nagdaralita.

Nasa aking sinapupunan, anak na pangalawa,
Nang aking maranasan ang maraming pangamba,
Tulad ng sakit na dulot ng Placenta Accreta,
Na sabi ng doktor ay malubha at pambihira pa.
Tatlong taon mula noon, tinuran ng doktor ang aking buhay
ay maaaring magwakas na,

Hinalintulad sa asawa ni Jun Jun Binay ang aking problema,
Maituturing na mayaman at kilala
ngunit ang buhay nito ay hindi naisalba,
Tuloy ang puso ko ay nakadama
ng takot at kawalan ng pag-asa.

Tatlong taon mula noon,
buhay ko'y punong puno ng takot at pangamba,
Na baka isang araw ang buhay ko ay mawala na,
Di makapagsambit ng problema sa aking pamilya,
Lalo na sa asawa na noon ay nakasampa,
Kaya't katatagan ng loob at pananalig sa Diyos
ang tanging maipapakita.

Tatlong taon mula noon,
pangalawang buhay sakín ay ibinigay,
Dinanas sa buhay, isang paa ay nasa hukay,
Tulad ng mga frontliners, sa mga tao ay nakaagapay,
Mahawa man ng sakit at magdulot ng pagkahimlay,
Hindi alintana basta ang layunin ay makasagip ng buhay.

Sa pagmulat ng mata, ating bayan ay alalahanin,
Mga doktor, nurse, tanod, pulitiko, frontliners na maituturing,
Sila ay ating palagiang ipanalangin
dahil ang buhay nila ay nasa bingit ng alanganin,
At higit sa lahat ating sundin, tayo ay mag-quarantine,
Upang di na tumaas bilang ng may COVID-19.

Huwag katigasan ng ulo ang laging pairalin,
Tayo ay manatili sa mga tahanan natin,
At kung mamimili, mag-social distancing,
Tulongan at ingatan ang buhay na ipinahiram sa atin.

***Kaya't katatagan ng loob at pananalig sa
Diyos ang tanging maipapakita.***

SA PAGITAN NG MGA LINYA

Carmelita C. Rivera

Nagbabalik-alaala noong minsang lilisan
Nagsasalo sa isang simpleng agahan
Naroroo'y mga mesang apatan
Hiling na ako'y maupo sa kanyang harapan
Subali't nais ko'y nasa kanyang tabi
At gusto kong sa kanya'y nakadaiti

Dahilan pala niya, para ako'y nakikita
Hindi ko naisip ang ganitong halaga
Na sa paningin mukha ko'y makintal
Habang may oras pa na ako'y mamasdan

Aniya, sana'y di na kailangang umalis
Sagot ko'y babalik din naman nang mabilis
Kahulugan pala'y malalim na pagkabalisa
Higit pala sa kalungkutan ng pag-iisa

Kung papalarin at muling magkakaniig
Pakikinggan ang mga simpleng buwang-bibig
Dapat bumasa sa pagitan ng mga linya
May mensaheng hindi tuwirang sinasalita
...dahil ang iba'y ibinubulong ng puso

*May mensaheng hindi tuwirang sinasalita,
dahil ang iba'y ibinubulong ng puso...*

LOCKDOWN
Philip M. Martinez

L-ahat ay sumailalim sa community quarantine,
Upang hindi lumaganap ang virus na COVID -19,
Tila kay hirap sundin mga bagong alituntunin,
Laging iisipin itoy sa kapakanan natin.

O-ras ay huwag bilangin tulad **ng** buhangin,
Ang inip mapapawi din lumuhod at manalangin,
Kaligtasan ang syang hiling **ng** **bawat** isa sa atin.
Alituntunin ay sundin makiisa sa gawain.

C-urfew ay pagigtingin lumabag ay tyak huhulihin,
Sa Barangay ay dadalhin, Kapitan ang kausapin.
Di pauuwiin mananatili hanggang umagahin.
Baon ay tagubilin, panuntunan na dapat sundin.

K-atawan ay palakasin, kumain at magvitamin.
Sa pamilya makipagbonding kahit may social distancing.
Lumang larawan ay buklatin kasaysayan alamin.
Di bat kay sayang isipin, mga nakaraan natin.

D-atapwat naka quarantine bagong balita'y alamin.
Upang mapaghandaan din mga dapat nating gawin.
Barangay may anusyo din sana lang ay inyong dingin.
Isa lang ang hiling tigas ng ulo wag pairalin.

O- di ba iyong napansin, matigas ang ulo natin.
Disiplina ay bitbitin isang metro agwat natin.
Kung uubo may face mask din
sa manggas pwede naman din.
Kalinisan ay ugaliin iwas sa COVID -19.

W-along linggong sasapitin kung hindi natin susundin.
Mga bagong alituntunin na inihain satin.
Pagtitiis at pagkabagot ay malalampasan din.
Kung bawat isa ay disiplina ang paiiralin.

N-awa'y hawiin ng hangin ang virus na COVID -19.
Sa Diyos ay manalangin wakasan ang suliranin.
Magkaisa ang gawin sarili ay disiplinahin.
Ang araw ay sisikat din sabay sabay salubungin.

*Sa Diyos ay manalangin wakasan ang
suliranin.*

Magkaisa ang gawin sarili ay disiplinahin.

SALAMIN
Philip M. Martinez

Sino ang dapat sisihin? Iinyang nasasambit natin.
Tuwing darating sa atin, problemang haharapin.
Humahanap ng sisihin, ituro ang salarin.
Iyan ang ating gawain, imbes solusyon ay isipin.

Bakit di natin tanungin ang mga sarili natin.
Kung anong dapat gawin at anong magagawa natin.
Mayroon ng quarantine ng di kumalat ang COVID -19.
Face mask gamitin din, kung sintomas ay nasasalaman.

Mahirap daw kalabanin, di nakikita ng paningin.
Halina at manalamin, tyak na iyong mapapansin.
Disiplina pairalin, ng bawat isa sa atin.
Maglalaho COVID-19, magkaisa sa mithiin.

Pamahalaan dala ang pagkaen upang tayo ay may ihain.
Kulang man ay pantawid din sa kumakalam na sismura
natin.
Pamilya'y wag palabasin, bagot ay matatapos din.
Kaligtasan ang unahin, magdasal at manalangin.

ANG HAGUPIT NI COVID-19

Marilyn S. De Leon

Ni sa hinagap nino man walang nag-akala
Mapamuksang COVID sa buong mundo'y manalanta
Lahat ay ginulat binalot ng pangamba
O! aming Diyos, sa salot na sakit kami po ay isalba

Iba't ibang reaksiyon, ano ang gagawin?
Paano susupilin virus na kay tulin
Mayaman, mahirap, at mga lider din
Hindi nakaligtas sa bangis na kay hirap gupuin

Maimpluwensyang bansa nalugmok sa dusa
Libo-libong mamamayan mga naging biktima
At napakasakit malaman ilang manggagamot na,
Nag-alay ng buhay upang maglapat ng lunas para sa iba

Paano na ang pamilya na sa kanila ay umaasa?
Araw-araw nagdarasal na darating sila
Ngunit hanggang sa huling sandali, di pa din makikita
Tanging sa panaginip na lamang muling magkakasama

Kaya pakiusap sa ating mga tao tayo'y
tumalima sa munting hiling
Ng magigiting nating mga frontliners
Medical staff, doctors, police, sundalo,

sales ladies/baggers, barangay tanod at mga volunteers
Buhay nila ay itinatataya para sa atin,
huwag naman natin itong sayangin.

Sa isang banda dapat nating limiin,
may aral na dala ang COVID-19
Na ang buhay ng tao sa isang iglap madaling bawiin
Walang pinipiling panahon at oras kung gugustuhin
Ang aking tanong nakapaghanda na ba tayo
sa KANIYANG pagdating?

*O! aming Diyos, sa salot na sakit kami po ay
isalba...*

SELDA
Erwin D. Sulit

Tila barikadang nagkalat sa lansangan
Pinipigilan ang pag-usad ng bayan
Hindi makasunod sa simpleng kautusan
Di alintana peligrong kakamtan

Pamahalaan ay hindi nagkulang
Community Quarantine ang tamang hakbang
Ngunit 'di ka mapigil na parang aswang
Sa frontliners ikaw pa ang matapang

COVID-19 ay mapinsalang sakit
Kaya kaibigan huwag sanang makulit
Kung pakiramdam mo ikaw ay pinipiit
Magkulong sa tahanan kahit paulit-ulit

Kung ninanais lumabas sa iyong selda
Unahing ipakita ang iyong disiplina
Upang kabataan ay tularan ka
Sa simpleng bagay, makatutulong ka pa

Ito ay laban, hindi ng iisa
Tayong lahat, dapat sumuporta
Huwag alisin sa atin ang pag-asa
Ito ang sandata na galing sa Kanya

*Huwag alisin sa atin ang pag-asa
Ito ang sandata na galing sa Kanya.*

SI HESUS
Jurine Espiritu Garcia

landas ko'y kay dilim
nung hindi pa kita kilala
walang alam kundi
makamundong gawa
kaluluwa'y nalgaw
sa sariling paniniwala
na walang tutulong
kundi sarili mo lamang

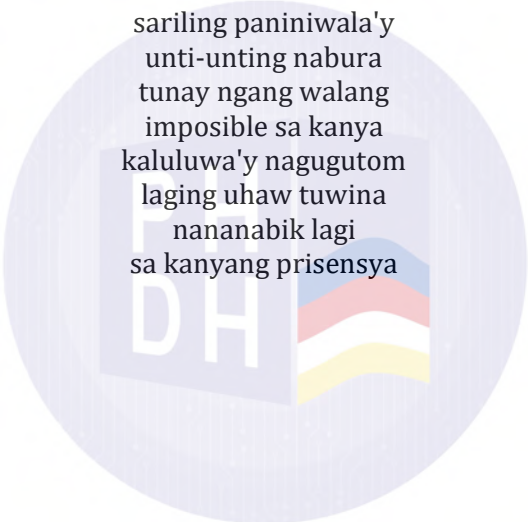
ngunit isang araw
may isang nagpakilala
hatid ay magandang balita
mula sa bibliya
kilala mo ba si Hesus??
bungad sambit niya
napaisip bigla
sino nga ba siya??

ako'y niyaya
tara kwentuhan muna
habang tumatagal
puso'y napapaluha
di ko inakalang
may nagmamahal pala

sa akin ng tunay
wagas at dakila

habang lumalaon
palalim nang palalim
unti-uting nakikilala
si Hesus na kaibig-ibig
buhay niya'y inialay
para lang sa atin
upang sa sala'y matubos
buhay na walang hanggan ay makamit

sariling paniniwala'y
unti-unting nabura
tunay ngang walang
imposible sa kanya
kaluluwa'y nagugutom
laging uhaw tuwina
nananabik lagi
sa kanyang prisensya

*Junay ngang walang
imposible sa Kanya...*

IKAW ANG LUMALAYO

Lhaden Encomio

Sa bawat pagsubok may pagsuko,
Sa bawat pagtawa may pag iyak,
Sa bawat pangako may napapako.

Yan ang pangunahing nararanasan natin sa mundo,
Pagkatapos ng saya may lungkot,
Pagkatapos ng pagtawa may pag-iyak.

Diba ang hirap? sobrang hirap,
Yung tipong tapusin ko na kaya,
Pagod na pagod na pagod na ako,

Mga salita na binibitawan mo.
Mga salita na nagpapasakit ng damdamin ng Ama mo,
Ama mo na laging nagmamahal sa'yo,

Ama mo na kaya kang ipaglaban kahit ayaw mo.
Kasi mas gusto mong lumayo,
Kasi hirap ka sa proseso, gusto mo madalian,

Gusto mo sundin ang nakasanayan
Gusto mo yung ikaw masusunod.
Wag mong isisi sa iba kung bat

nararamdaman mong mag-isa ka,

Kasi pinili mo yung daan na kasiyahan ay pansamantala.
Ikaw ang lumayo at hindi siya, Ikaw ang pumili at hindi siya,
Tama na, tama na ang isang pagkakamali mo,

Tama na bumalik kana. Bumalik kana,
Bumalik kana sa unang nagmahal sayo,
Bumalik ka sa totoong magpapaligaya sayo,

Bumalik ka at naghihintay siya sayo.
Wag kang matakot, tatanggapin ka niya ulit,
Aayusin ka niya ulit, mahal na mahal ka niya balik kana.

***Wag kang matakot,
tatanggapin Ka niya ulit...***

SAAN KA PUPUNTA PAGKATAPOS NG COVID-19?

Jonathan S. Miranda

Kahit walang epidemya,
Lagi naman akong nasa tabi nya.
Legit kasi ang kanyang mga salita,
Hindi gaya ng ilang pulitiko sa una lang makata.

Tara sama ka?
Pasyal tayo at magsamasama.
Malamang mag eenjoy ka!
Kasi malaki ang utang na loob natin sa ating paglaya!

Halika...huwag kang mahiya,
Dahil,wala namang mawawala.
Isang yuko lang naman upang damhin itong pagpapala.
Dahil mahaba narin kanyang naging pasensya.

Isang araw lang kaibigan,
ang dapat ay talagang ilaan.
Bago ka magbabad sa tubig alat sa malayong lugar.
Mangumpisal ka muna para sa patuloy na gantimpala at
ligtas na paglalakbay!

Katoto....isang oras lamang na pagluhod.
Kaysa sa kasiyahan ka magpakalunod.
Baka hindi kapa makaahon.
At magmamakaawa't hihingi ka malamang ng tulong.

Walang bayad ang pagpunta rito.
Di'gaya ng beach at alak mong paborito!
Dito'y ligtas ang paglabas at pagpasok.
Di tulad nang matataas na alon na nakakikilabot!

Uulitin ko isang araw lamang kaibigan.
Pasalamatan natin mga Frontliner sa ati'y umagapay!
Ilang araw rin silang wala sa kanilang tahanan!
Sapagkat nakikipagsagupa sila kay kamatayan upang tayo'y
iligtas at bantayan!

O' ano kaibigan,sasama kanaba sa akin?
O'uunahin mo munang umakyat sa mataas n bundok at
magliwaliw?
Naku!sige ka!baka ika'y di' palarin.
At sa malamang ay malasin.

Isama ang mga barkada,
Halina't magkapit bisig hawakan mga kamay.
Sapagkat higit kanino man,
Ang Diyos ang tangi nating malalapitan at masasandalan!

Ikaw saan mo gustong pumunta
pagkatapos nitong epidemya?
Sasama kaba sa simbahan upang magdasal
at magpasalamat sa Maykapal?
O' magpapakasiya muna sa iyong inaasahang paglaya?
Basta iintayin parin kita,
Baka magbago ang iyong isip at sa aki'y sumama na!

*Sapagkat higit kanino man,
Ang Diyos ang **tangi** nating
malalapitan at **masasandalan**!*

BALISA
Jonathan S. Miranda

Taon taon ang tao ay nadaragdagan.
Araw araw nababawasan!
Ito ang mundong ating ginagalawan.
Marami kang mararanasan.

Ginhawa sa buhay,
Gusto mong makamtan?
Magsikap ka!
Magpagod ka!

Isipin mo ang taong mayaman.
Sabi nila dating mahirap yan.
Pinag-aral ang sarili,
Kahit ang tingi'y walang silbi!

Tignan mo ang langit
Dati kulay asul,ngayo'y itim!
Masdam mo ang palagid
Kahapo'y tahimik,ngayon masikip!
Ikaw ang mundo,
Ako ang tatao sayo,

Bukod tangi tayo.
Sapagkat nilikha ka at ako!

Madilim ang galamay ni Pebo,
Nagbabadya ng isang dugo!
Masangsang ang amoy ng hangin,
Hudyat nang epedemyang uutas sa atin!

Panahon na ng pag iimpok,
Ngunit nasaan ka para maglilok?
Kumakalam ang iyong sikmura
Magugutom ka at manghihina!

Parating na si kamatayan
Pero nandyan ka parin sa inuman.
Ang pamilya mo'y nagdurusa
Walang makain sapagkat wala kapa!

O'Diyos ko ang tanging pakiusap mo!
Sapagkat ubos na ang pag **asang inilaan** sayo.
Tumatawag ka kung gusto mo!
Humihiling kung naghihingalo.

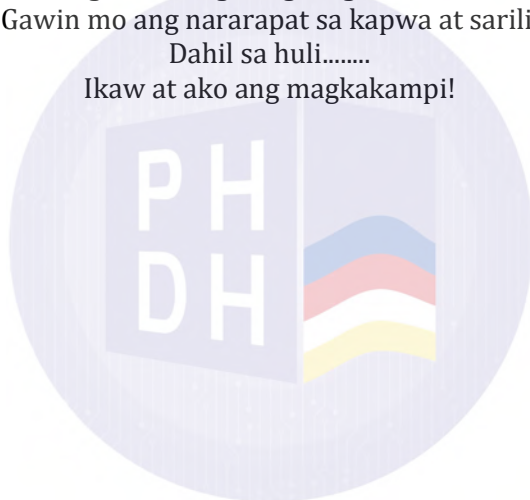
Sa mundong ating ginagalawan.
Walang mahirap,
Walang mayaman,
Dahil lahat tayo ay pantay-pantay!

Mistulang tinik na nakatarak sa atin!
Ang COVID-19 na mapaniil!
Dala ba ito ng bansang kanluranin?
O' sadyang nandito lang at hindi natin pansin!

Magdasal ka at ika'y diringgin.
Manalig ka upang gumaling!
Sumamba ka nang ikaw bumuti!
Maniwala ka sapagkat hindi pa huli!

Kung ang kasamaan ng tao'y miminsay hindi makita,
Kapara nitong kalabang,sasaksakin ka na lang bigla!
Dapat kaibigan ay lagi kang handa.
Sa kahit anumang paparating na sakuna!

Huwag na huwag kang magbabakasakali.
Gawin mo ang nararapat sa kapwa at sarili.
Dahil sa huli.....
Ikaw at ako ang magkakampi!

Magdasal ka at ika'y diringgin.

BAKIT?
Mary Grace C. Fabon

Bakit mayroon pa ring mga tao na
di marunong makipagkapwa tao?
Ilang beses na pagsaway sa kanila ay binabato,
Pulos kanila lang ang alam, ang titigas ng ulo.

Bakit baluktot na katwiran **laging** ginigiit?
Mga taong nananaway, ngipin **laging** nangangalit,
Emperador, Red Horse, **lagi** **nilang** bitbit,
Nandun sa isang sulok, **halos** mgkadikit dikit.

Bakit tila mo mga robot, na di marunong matakot?
COVID-19 na virus, ating mundo'y halos mabalot,
Di na lng manatili sa bahay at mga tuhod ay ibaluktot.
Humingi ng awa, dahil nangyayari sa paligid ay sadyang
nakakalungkot.

Bakit pa nagagawang magpakasaya?
Samantalang ang iba ay nagdurusa,
Natatapos ang araw, di kapiling ang pamilya,
Nandoon sa ospital, ginagamot ang kapwa nia.

Bakit may mga taong sa sarili ay di makapagdesisyon,
Kapag may sinabi ang katabi, lagi lumilingon,
Hindi maka-iling, at HINDI ang itugon,
Sasagot pa ng oo, at mga ngiting mahinahon.

Bakit ba tila mga tanong ko'y walang kasagutan?
At para sa kanila ay walang katuturan,
Tanging panalangin lamang ang makapagpapagaan,
Sakit ng kalooban, at lungkot na nararamdaman.

***Tanging panalangin lamang ang
makapagpapagaan...***

BAYANI NG BAYAN

Jerwin C. Roque

Sa tahanan na kung saan, punong puno ng pag-asa
Mga taong may karamdaman, nagkakaroon ng hininga
Sa oras ng sakuna, ka agapay sila
Dahil kanilang propesyon, mapagaling ang iba

Subalit ng sumalakay, ang di makitang kalaban
Mga bayani ng bayan, gumawa ng paraan
Mapuksa ang pandemic, na hindi nila maramdaman
Na sakanila'y magbibigay pagsubok, at kapahamakan

Sumapit na nga ang kinatatakutan,
virus nasa atin ay sumalakay
Mga bayani ng bayan, ay unti-unting tumatamlay
Kanilang inaalagaan, ay nagiging bangkay
Kaya mga tao sa lipunan, panalangin sa kanila'y alay

Sa kanilang trabaho, hindi alintana ang kapahamakan nito
Basta mapagaling lamang ang mga tao
Kahit kapalit nito'y pagbagsak ng ulo
Na magiging kamatayan, dito sa mundo

Ilang araw ang lumipas, mga doktor ay nag simatay
Mga bayani ng bayan, makikita na sa hukay

Sa kanilang paglisan, nag iyan ang mga inay
Pati mga tao, at mahal nila sa buhay

Kung ating babalikan, kanilang kabayanihan
Paglingkod sa bayan, ay hindi matatawaran
Tumatak sa isipan, ng buong sangkatauhan
Na magsisilbing bayani, ng ating bayan

Sa mga naulila, ng ating mga bayani
Huwag kayong mag-alala, sa puso't isipan ay mamamayani
Kanilang kontribusyon, ay parang isang bayani
Na sa buong bansa, mga tao'y nagpipighati

Buong bansa, sa inyo'y taas noo
Siguradong mga tao'y sa inyo ay saludo
Dahil sa aming paningin kayoy karesperespeto
Na sa mga kabataan, kayo ay magiging idulo

Sa piling ng panginoon, ngayon ay maligaya
Sa harap ng diyos, sila ay kasama
Panalangin ng bayan, sana sila'y maligaya
Dahil sa piling ng DIYOS, wala ng hirap dahil puro ginhawa.

*Dahil sa piling ng DIYOS,
wala ng hirap dahil puro ginhawa.*

CORONA
Jerwin C. Roque

Di ito yung bagay, na inilalagay sa ulo
Di rin ito yung, animo'y gawa sa ginto
Ito pala yung, ikakapahamak at papatay sa tao
Na kahit dalubhasa, hindi mapahinto

Ito ung Corona, na hindi maganda
Hindi mo nananaisin **pa na makita**
Kahit sa panaginip wag magpakita
Dahil sa corona hindi ka **naman** kikita.

Corona, Sino ka ba talaga?
San ka nagmula at bat dumating ka pa
Nananahimik na mundo'y ginulo muna
Please lang, umalis kana

Corona, ano kailangan mo sa aming bansa
Madami na kaming problema dumagdag ka pa
Puwede bang, pagbigyan mo na
Hiling kong, sa amin ay lumisan ka

Tinanggal mo sa amin, ang kasiyahan
Pinalit mo sa amin, ay kapahamakan

Ginulantang mo ang puso't isipan
Ng mga tao dito sa buong sangkatauhan

Corona, bakit ka pa nagpakita?
Kung dala mo nama'y pag durusa
Tibok ng puso sa amin ay dala
Sa tuwing may namamatay na.

Hagad namin ay CORONA ng tagumpay
Hindi samin ay magpapalupaypay
Hindi din samin ay magpapatamlay
Ayaw namin sa iyo'y maging bangkay

Corona may tanong ako, kami ba'y niloloko mo
Bat ba kami ay tinatarantado, hindi naman kami sira ulo.
Kaya kung ako sayo, lilisan na ko
Dahil kaming mga Pilipino, hindi papatalo

Panginoon ang aming sandigan
Na sa iyo'y mag papalisan
Dahil sa aming panalangin
Siguradong kami ay diringin

Kaya kapwa ko Pilipino
Huwag tayong susuko
Laging taas noo
At laging maging Positibo

*Panginoon ang aming sandigan
Na sa iyo'y mag papalisan...*

HUWAG KANG MATAKOT
Christopher Jackson Aguilar

"Balita'y nakakagulat, nakakamulat ng damdamin.
Mga dumadaloy na suliranin mga trahedya alanganin '
Batid ko'y nagiging kagulumihan sa bawat isa.
Mga larawan ng mukha'y di maipinta,
sa kalungkutan bumabalot sa bawat bansa.

'Tiyak may takot sayo, at tanging tinatago mo nalang ang
mga bagay na nagiging sanhi ng kabalisahan mo,
'Natatakot ka? na pwede sa iisang banda ikaw naman
ang mapinsala ng karamdaman.

'Nakakatakot ka? Sa mga materyal na bagay mo
pangangailangan na hindi na matustusan.
Kakapusan, kahirapan, tagutom, karamdaman,

Ang nangyayari sa daigdig natin ginagalawan,
Kahubaran, pag-aalinlangan, takot sa pakikipag sapalaran,
At nagugulumihan na hindi mahanap ang kaginhawahan.
Huwag kang matakot, Huwag kang mangamba,
Huwag kang malungkot,
Sa positibong pananaw mong dapat isalba.

Lakipan mo ng paniniwala, sa tulong ng may likha,
na siyang Dakila pa sa lahat,
Nagbibigay ng sapat, at di nanunumbat.
Lumapit ka sa kanya, Ilapit mo sa Dios

ang nararanasan mong kapagalan.
Lumapit kang may pananampalataya
at bibigyan ka niya ng tiwasay na kapahingahan.
Pagsisihan ang kasalanan, talikuran ang kasakiman,
kalimutan ang nagagawang pagsalansang,

Upang sa pag babalik loob sa Dios tanggapin ng may lalang,
Huwag kang matakot, dahil may Dios tayo dakila.
Huwag kang matakot, sa magagawa niya ika'y maniwala.
Huwag kang matakot, manalangin ka at magsisi sa
kasalanan.

Huwag kang matakot,
dahil may Dios tayong nagbibigay ng kagalingan.
Matinik man, pagsubok na ating nararanasan

Madilim man ang mundo ating ginagalawan.
Mapait man ang timpla ng trahedya nagbibigay
ng katakutan sa ating puso't isipan,
Huwag kang matakot, may Dios na matuwid.
Huwag kang matakot, ang Dios ang magtatawid.
Huwag kang matakot, may pangako syang ilalaan.
Ang nais lang ng Dios magsisi tayo at lakipan ng
kapakumbababaaan.

*Huwag kang matakot,
may Dios na matuwid...*

NAG-IISANG BITUIN

Carmelita C. Rivera

Bukas...

Sana'y magisnan ang nawawalang kahapon
Kasama ang pagbabagong ginagawa ngayon
Sana'y mahabol pa, kapayapaan sa alapaap
At maabot ng tanaw ang paglipad ng pangarap

Nais yapusin pag-asang tangay ng hangin
Mithing mga balakin sa palad likumin
Sana din ay kayang isugo ang mga ibon
Ihatid sa ibayo ng langit, mga dasal at layon

Bituing may distansya sa liwanag ng buwan
Malapit sa tingin, malayo sa katotohanan
Tulad ng napipiit na hinaing at pag-asam
Na makita ang nawalay na minamahal

Karanasan natin ngayon maging aral sana
Lahat sa 'sang iglap magbago nang bigla
Buhay ngayon ay masaya at payapa
Bukas hindi sigurado kung ito ay maaya

POSITIBO
Conrad Gabarda

Kayraming naglakbay sa iba't ibang dako,
Nagtungo sa Tsina, Italya at iba pang bahagi ng mundo,
Ngayo'y nanlulumo dahil sa mikrobyo,
Dala'y sakit, hirap at aba, sakripisyo!

Sila nga yaong mga 'positibo',
Kailangang ng kalinga at agarang serbisyo,
Upang 'virus' na taglay ay mapuksa mismo,
Hindi na humawa't sumira sa mundo.

Ngunit bakit ganun ang nakikita ko,
Sila'y pinandirihan at minamaltrato,
Hindi ba ang dapat ay tumulong tayo,
Upang ang pag-galing nila'y masiguro.

Sumunod sa utos na ipinapatupad,
At huwag pasaway sa mata ng batas.
Upang ang pagbangon na pinapangarap,
Makamit, maabot ng mas maagap.

Sa panahon ng poblema ng gaya nito,
Hindi na dapat magsisihan at magturuan tayo.
Dapat magtulungan at huwag umabuso,
Magsilbi sa bayan, magsilbi sa mundo.

*Dapat magtulungan at huwag umabuso,
Magsilbi sa bayan, magsilbi sa mundo.*

SAGIP-BUHAY, ATING KAAGAPAY!

Marlon I. Santiago

Tulog na tulog ka habang sila'y
mulat na mulat ang mga mata
Napakahimbing mo't naghihilik pa,
samantalang sila ang antok lipas na
Nananaginip ka't nakangiti pa
ngunit sila'y alalang-ala sa buhay ng iba
Paggising, hanap mo'y pagkain pero
wala sa'yong hinagap kung sila'y kumakain ba

Mapalad ka kaibigan, buhay mo'y
isinasalba ng mga ingat at sagip buhay
Mabigat na tungkulin sa kanila'y
nakaatang upang maging kaagapay
Nitong ating bayang naghihingalo't
halos ang isang paa'y nasa hukay
Doktor, nars, pulis, sundalo, tindero't
mga boluntaryo silang mga umaalalay

Madugtungan lamang linya ng buhay
na pilit hinihila nitong si Kamatayan
Makabagong bayani, sila'y nagsisilbing
pananggalang ng ating bayan
Liwanag sa dilim na siyang tumatanglaw
upang tayo'y akayin at gabayan

Masilayan lamang ang nakasilip na pag-asa,
pag-ibig at pagdadamayan

Kanilang katatagan, araw-araw sinusubok
ng pandemiyang nararanasan
Bagama't marami sa mga kabaro'y
nauna nang magpaalam at lumisan
Higit na umigting pusong nagmamahal
sa halip na talikuran tungkuling sinumpaang
Kaya marapat lamang sila'y ipagmalaki,
parangalan at saluduhan

Kanilang pagpapakasakit at pagpapakahirap
tunay ngang di matatawaran
Walang katumbas na halaga
ang sa kanila'y kabayaran
Nawa'y manatiling malusog,
malakas at sila'y hindi mahawahan
Dasal at panalangin sa Poong Maykapal,
sandata nilang kailangan!

*Dasal at panalangin sa Poong Maykapal,
sandata nilang kailangan!*

PUSONG HINDI PAGAGAPI
Maria Cristina Aton Del Rosario

Sa buhay na ito, malayo-layo na ang narating
Anong pagsubok kaya ang hindi pa nasasapiling?
Handa na sa paglalakbay, ngunit ako'y napasuling
Delubiyong dumarating...ba! nais akong makapiling!

Kaaway kang nadarama ngunit hindi nakikita
Aking kalusugan labis- labis mong pinahihina
Oras di inaksaya, pagdurog sa katawang-lupa
Ngunit di padadaig 'pagkat marami 'kong kasama.

Doktor. Narses. Medtech, lahat sila ay nakapalibot
Handang tumulong oras-oras sa pagbigay ng gamot
Sundalo, pulis, tanod dalawang kamay iaabot
Simbahan, pamahalaan, tulong di malagot-lagot.

Magapi man ang katawan ngunit tinitiyak sa 'yo
Tatayo at tatayo maging sa gitna man ng abo
Katawan lang ang nauupos ngunit hindi ang puso
Pag-ibig ang sagot, bubuhay sa 'king pagkatao.

KALASAG NG BANSA

Mafei M. Miranda

Tila isang balaraw na tumama
Sa bansang puno ng kasiyahan
Isang mapaminsalang SAKIT Malubha at mapanakit!
Nguni't animo KALASAG

Itong mga taong matatatag!
COVID-19 sila ang pumupuksa!
Kaya naman sa inyo ang aming papuri't parangal!
DOKTOR, NARS, PULIS, TANOD
Saludo po kami sa inyong dedikasyon!

Hindi biro ang mawalay sa pamilya,
At iligtas ang buhay ng iba!
Kayo ang tunay na bayani,
Sa panahon ng pighati!

Kayo ang matibay na MOOG,
At lunas sa aming pagkakalugmok!
Hindi alintana ang nagbabadyang panganib,
Mabantayan lang kami araw at gabi!

Kayong mga healthworkers ng bayan.
Saludo kami sa inyong katatagan!
Hindi sapat ang salita at mga letrang tinitipa

Sapagkat dahil sa inyo nandito kami at buhay pa!

Kahit mahirap tinitiiis ninyo.
Wala kaming dapat ireklamo!
Salamat sa inyong gabay,
Tunay ngang kayo'y maaasahan.

Ipagmamalaki namin kayo, Saan man kami magtungo!
Sa ibang bayani ng bansa.
Ipagpatuloy ang pagbibigay pag-asa!
Gaya ng mga Frontliners
na handang ibuwis kanilang buhay!
Ipaglaban lamang ang perlas ng silanganan!

***Saludo kami sa inyong katatagan!
Hindi sapat ang salita at mga letrang
tinitipa...***

TOUCH OF LIGHT
Ria Denysse F. Lucino

In the walls of a dark room,
Engraved the outrage of the world.
Like a punishment it was,
Escape is no longer presumed.

The hardness of the walls,
Built by hunger, disease, and poverty.
Some are too desperate to get out.
Some are slowly giving up.

But aren't we just blinded?
Blinded by fears, that's why we never realized,
The room has walls yet, it has a door.
A door that will let the light in.

Al light to shine in every corner of sorrows.
A light to let us see that it's not so dimmed after all.
To open it is to have a Faith in Him.
Surrender to Him, not to the dark.

Perhaps, hope is not the way to break
the walls surrounding us.
But the urge to go on and survive,
Is what hope gives us.
It's the only thing we can hold on to.

*To open it is to have a Faith in Him.
Surrender to Him, not to the dark.*

PANDEMYA
Ana Lea C. Mateo

Pilipinas ang ngalan ng bayan kong Mahal,
ngayon ay nasa ilalim ng krisis pangkalusugan.
Alagad ng medisina'y unti-unting napipilayan,
ano nga ba ang gagawin nang pangamba'y maibsan.
Naglabas ng kautusan mga namumuno sa pamahalaan,
ang mabuti'y sumunod at mamalagi sa tahanan.
Di-birong disiplina at atensyon ang kailangan,
upang ang salot na naturinga'y masugpo ng lubusan.
Eksperto sa kalusugan, pulis at nagsisilbi sa bayan,
hindi alintana ang panganib na kinakaharap araw-araw.
Magigiting na Frontliners kung sila ay turingan,
handang magbuwis ng buhay sa kapakanan ng tanan.
Yamang ito naririto na't hindi basta basta masusupil,
tayo ba'y tutunganga na lamang sa COVID-19?

Ayuda ng gobyerno'y hihintayin pa ba natin?

bago kumilos at sa gutom o sakit ay malibing?

***Di-birong disiplina at atensyon ang
kailangan...***

PULO-PULO
Felicitismo G. Galletes, Jr.

Pulo-pulo
pira-piraso
Hiwa-hiwalay
Samot-samot
Sari-sari.

May pula, may dilaw
Nagkakabaha-bahagi
Nagbubukod-bukod
Nagtatangi-tangi
Pangkat-pangkat
Lipi-lipi.

Paano tatawirin malalim na dagat
Sa gitna ng tulay na marupok, salat
Sa nagbibigkis na mga bahagi ng pagkabansa
Kung bawat isa, iba-iba
ang sinasamba?

At nang salot ay bumalot
Lalong naghari ang poot
Kinakalas ang mga buklod

Walang nagpapatalo
Lahat may prinsipyo.

Kaya mga naglipanang buwaya
Naninila, kumikital
Ng mga isipang sinisiklot-siklot,
Hungkag, walang sariling ugat
Tinatangay ng agos.

Di-nakikitang kalaban
Paano magagapi
Kung tayo-tayo, sila-sila
Kami-kami, kaniya-kaniya.

Dinggin ang dalangin
Tanglawan ng liwanag ang isipang naninimdim
Para sa isipang nalalambungan ng dilim
Sumilay ang pag-asa
Ng pagkakaisa bilang Pilipino
Isang lahi
Isang bansa.

*Dinggin ang dalangin,
Tanglawan ng liwanag ang isipang
naninimdim...*

ISANG PAGKAKATAON

Jemma S. Silva

Aking nakita, aking narinig
Mga panaghoy ng piping tinig
Tibok ng bawat nilalang
Sandaling tumigil, natahimik
Sinikap balik tanawin oras na nagdaan.

Sa pahat na isipan
Milyong-miyong salita naguunahan
Gang pagkakataon tila talang nagningning
Ngayon tangan sa kamay
Salitang kaytagal nawalay.

Sa paglalakbay sa tahanan
Sa bawat sulok nabigyang kahulugan
Minsang sinasambit laban sa dagsang gawain
Pagkakataong dugtungan
Mga pira - pirasong pangarap

Pagkakataong titigan
Mga magaulang na nagpala
Sa aking pagkatao
Mga kulubot na kamay
Sa aki'y nag-aruga
Pagkakataong ibalik oras na nagdaan

Pagkakataong pahalagahan ang oras na mayroon
Isiping mabuti mga bagay na tinalikdan
Sa oras na ito'y, abutin ang mga kamay
Ngayon ang tamang panahon
Upang muling paghawak sa mga kamay na minsang
nakalimutan.

Pagkakataong pandayin ang sarili
Sa mga salita ni Bathala
Sikapang lalong mapabuti aspeto ng pagkatao
Buuin, hubugin upang sa bukas Bagong nilalang!

Sa pusod ng pagkakataon
Ay nakahimlay mga tanong na nagliwanag
Mga sagot na kay tagal hinanap
Kung bakit nangyari, kung bakit tumigil,
Hayaang pagkakataon ang maging tulay
Sa bukas na minsang naglaho
At muling babalik sa isang pagkakataon

*Pagkakataong pandayin ang sarili
Sa mga salita ni Bathala...*

LALABAN TAYO!

Indira Ysabelle Athena S. Santiago

Ako'y batang nangangarap
Maging maganda bukas kong hinaharap,
Ngunit wala sa aking hinagap
Magbabago ang lahat sa isang iglap!

Bayan kong Pilipinas,
Aking pinagdarasal
Sa kasalukuyang dinaranas
Diyos ko! Kami nawa'y iligtas

Sa COVID-19 na nakahahawa't nakamamatay
Lalaban tayo! Hindi patatalo.
Sama-samang manalangin
Upang makamit ang ating hangarin

Ako'y isang bata man
Makatutulong din
Sa pagsunod sa batas at hindi paglabas
Tiyak ako'y makakaiwas

Panonood ng balita ay aking gagawin,
Upang matutunan mga dapat gawin
Tayo'y lalaban sa COVID-19
Hindi mag-iiwanan magpakailan man

Tayo'y magsama-sama upang malabanan
Salot na bumabalot sa ating bayan
Ating bigyan pugay mga doktor at nars
Mga bagong bayani na nagmamahal.

Kasama ng mga sundalo't pulis
Tayo'y ililigtas!
Mga kapwa ko bata, tayo ng maghanda
Lalaban tayo sa COVID -19!

*Bayan kong Pilipinas,
Aking pinagdarasal...*

KARAMAY
Alona Alcantara-Miranda

Sa sandaling nag-iisa't punong-puno ng problema
Hindi alam ang gagawin, walang sidlan ang pangamba
Tumingala ka sa langit at ibulong mo sa Kanya,
Siya ang laging karamay, magbibigay ng ginhawa.

Sa bansa man ay may lockdown, **tunay** hindi ka iiwan
Pag-ibig ay nananaig busilak magpakailanman
Sa lungkot man o pighati maging **sa'yong** kabiguan
Yayakapin nang mahigpit, kamay ay 'di bibitawan.

Mga mata ay luhaan humihikbi nang marahan
Pagsubok ay dumarami, liko-liko pa ang daan
Lumbay ay mapapalitan, saya'y walang katapusan
Tatahaking mga landas, magihawa kung daanan.

Marami na ang biktima ng sa lot na pandemiya
Hindi ka dapat magmukmok 'pagkat mayro'n pang pag-asa
Diyos laging nakatunghay, kalinga ay madarama
Araw-araw na karamay, bawat oras ay kasama.

Ngayong batid at alam mong matatapos na ang unos
Sa langit ay tumingala't magpasalamat nang lubos
Taimtin na manalangin tuwa sa puso ay puspos
Lumabang 'di nag-iisa, kakampi lagi ang Diyos.

*Sa langit ay tumingala't
magpasalamat nang lubos...*

MAGITING NA BAYANI

Alona Alcantara-Miranda

Hindi inaalintanang isang paa'y nasa hukay,
Sakripisyo ng health workers ay tunay na buwis-buhay
Ang sitwasyong hinaharap, hangganan ay di masukat
Magigiting na bayaning puno ng pagod at puyat.

Hindi isa o dalawa ang naroon sa kalsada
Kahit tirik man ang araw nagbabantay pa rin sila
At sa pagsapit ng gabi walang lubay sa pagronda
Bayaning itinuturing, kaligtasan hangad nila.

Sa pagkalam ng sikmura ay 'di tayo nangangamba,
Kahit na nga nagdurusa, hayun sila't nagtitinda
Sinusuong ang panganib may ihain lang sa mesa
Kadakilaang alay na nagbibigay lakas t'wina.

Dinggin ang pasasalamat, sa puso namin ay taos,
We Heal as One! sinisigaw, sana unos ay matapos
Kabayanihan na dulot, naglilingkod nang maayos
Tunay kami ay saludo, tuwa't saya'y 'di maubos.

Bago matapos ang tula, nais lang ipaalala
Sundin ang alituntunin ng bayan na sinisinta
Hindi nga ba't bayani rin ang susunod, tatalima
Hashtag stay home, magkaisa...COVID-19 mawawala!

Frontliners na tinitii ang bigat na dala-dala,
Kulang ang aming palakpak na handog sa bawat isa
Sa Diyos aming hinihiling maging ligtas lagi sana
Bagong bayani ng bayang hatid ay bagong pag-asa

*Sa Diyos aming hinihiling maging ligtas lagi
sana...*

PAG-ASA NG KALUWALHATIAN

Miriam Pandi

Hinamon ng pagsubok.
Isang mikrobiyo ang nakapalibot.
Takot ang sa mundo'y gumapos.
COVID-19, ang sabi'y nasa bakod.

Pilipinas, di papasindak!
Sa pangamba'y ayaw yumakap.
Tiwala sa halip na alapap.
Himala ang siyang hawak-hawak.

Mananatili sa lilim ng Kanyang kapangyarihan.
Sa ilalim ng Kanyang mga pakpak manahanan.
Mga ulupong ay yayapakan, mga ahas ay yuyurakan.
Anumang salot ay talagang walang laban.

"PASSOVER CELEBRATION" ating balikan.
Lahat ng may selyo ng dugo sa kabahayan . . .
Sa espirito ng kamatayan ay nilampasan!
Ang dugo ni Hesus, hanggang ngayon ay makapangyarihan!

Tiyak ang COVID-19 ay lalampas lamang.
At ang kaligtasa'y tatamuhin ng buong bayan!

SPACESHIP
Paolo R. Dayandante

Mula sa itim na imahe liwanag ang sumambulat
Nagugulumihanan sa mga bagay na nasisipat
Isa lamang siyang paslit na ang kaisipan ay pahat
Kabahagi ng mga maralitang sa salapi ay salat

Agad na tinanong ang kanyang Ina
Anong dahilan kung **bakit nakabalot**
ang katawan sa 'di matukoy na tela
Bakit tila ang tahanan nila'y **tuwirang** nag-iba
"Sa kalawakan tayo'y maglalaro." Tanging sambit sa kaniya

Mabilis na inagaw ng buwan sa araw ang kalangitan
Bagay na sa paslit ay nagbigay nang labis na kalungkutan
Sapagkat ito ang panahong kanyang kinaaayawan
Puntong ang mga kalaro'y nasa loob
na ng kani-kaniyang tahanan.

Lingid sa kanyang kaalaman na sa kasalukuyan
Mapa-araw o mapa-gabi ang lahat ay nasa piitan
Pilit na namumuhay na
ang lahat ay isa lamang kabalintunaan
Na bukas makalawa makakamtan na
ang inaasam na kalayaan

Sa kamang isang metrong agwat
ang mag-ina'y sabay na nahimlay
Ipinikit ang mga mata habang magkahawak ang mga kamay
Paparating na ang "spaceship" bigkas ng kanyang Nanay
Na naglalaman ng likidong magtatanggal
sa kanilang mga malay

Ngunit biglang bumalikwas sa higaan ang paslit
Na tila may naalalang bagay na mapait
Muling nagtanong sa Ina ng napakaraming bakit
"Bakit tayo iniiwasan
at bakit ayaw na nila sa ating lumapit?"
Hinagkan siya ng kanyang Ina nang mahigpit

Sa kabilang dako, ang kanyang ama'y nakakulong
Maghapong hinihimas ang mga bakal na rehas
Matapos siyang madakip sa kalsada habang isinusulong
Ang ayudang pangkain sa darating na bukas

Papalapit na nang papalapit ang spaceship sa mag-ina
Umaasang paggising ay babalik ang dating nagkubling saya
Naniniwalang ang spaceship
na kanilang sasakyan ang magsasalba
Sa dalawang Virus na "Husga at Corona"

*Umaasang paggising ay babalik ang dating
nagkubling saya...*

PANAGHOY SA BUKANG LIWAYWAY

Roger G. Malawit

Isang umaga sa pagmulat ng aking mga mata,
Buong mundo'y may luhang sa kanila'y makikita,
Puso'y kumakaba na bukas ng umaga,
Sana'y muling masilayang ang tala sa umaga.

Saan man dako, ikaw ay lumingon,
Mga tao'y hindi alam kung **paano** pa aahon,
Sa krisis na kinakaharap ay malaking hamon,
Sa bawat pamilyang hindi **na** nga makabangon.

Lahat ay nangangarap na sana'y makaalpas,
Sa lagim ng dilim na sa atin ay tumilampas,
Maraming buhay na ang siyang tinigpas,
Nang bayang naghihinagpis sa sakit ay iligtas.

Buhay ay inialay ng mga dakilang mangliligtas,
Mga doktor, nars, at mga mananalastas,
Bawat buhay na nalalagas
Ay alay sa ating nangangarap ng wagas.

Ang pagpupugay sa lahat ay ipamalas,
Sa mga dakilang tao na sa atin ay nagligtas
Sa bingid ng kalungkutan at pagkalagas
Nitong Bayang sintang kanilang iniligtas.

Isang panaginip na sanay magwakas,
Na sa hinaganap ay hindi tumilalas,
Damdamin at isipan ay pumipiglas,
Na dulot ng salot na dasal ay makalampas.

Dakilang Lumikha kami ay kaawaan,
Bayang sinisinta iyong tunghayan,
Mga anak mo sa inyo ay nananahan,
Sa pagmulat ng mata ito na'y wakasan.

Dakilang Lumikha kami ay kaawaan...

NAIISIP KO LANG, PWEDE NAMAN PALA

Camille Pecjo-Loza

COVID-19 kung ika'y tawagin,
Ito'y matinding sakit, banta sa sino man ang hatid.
Mabilis ang pagkalat, buong mundo na nga ang nakasagap.
Marami ang naalarma kung sila ay mabubuhay pa.

Kung ako ang tatanungin,
singkwenta porsyento ang **takot na** meron ako.
Singkwenta porsyento naman ang pag-iisip
na matatapos din ang **sitwasyong** ito.
Ayokong madurog ng isiping ang kikitil
sa akin ay kasamahan ng mikrobyo.
Nakalulungkot, nakakatakot at nakakainsulto.

Kasasagsagan ng pagdami ng apektado,
panahong mababaw ang alam sa sakit na ito.
Nagbasa, nanood, nakinig at nagtanong-tanong,
hanggang sa malaman ang ilang paraan,
paano ito maiiwasan.

Hugasan nang madalas ang mga kamay,
Paghawak sa mata, ilong at bibig ay iwasan.
Kung uubo at babahin, bibig ay takpan.
Sa lugar na maraming tao ay huwag munang
makipagsapalaran.

Nagkaroon ng Enhanced Community Quarantine,
Ang totoo, walang pagbabahala kung ano ang sasapitin.
Lamang, ang lubha kong pinangambahan,
ang maaaring reaksiyon ng taong-bayan.

Habang tumatagal, ako ay napapaisip.
Pwede naman pala tayong magkaroon ng iisang pihit,
Isang galaw upang layunin ay makamit ng walang pinilit.
Pwede naman pala, bakit hindi noon pa?

Inaabot ng mayayaman ang mahihirap sa iba't ibang paraan
Patuloy na nagbahagi ng kung anong meron sila at
makakayanan.
Lumabo ang pagkakaiba at pagkakahati, tila isang kulay na
lang ang pinagbubunyi.

Maraming polisiya ang isinulong ng gobyerno,
Kumilos at tumugon ng todo ang mga politiko.
Ang mga dating sanga-sangang prinsipyo ng mga tao,
Pinagkaisa at sininop upang hindi magkagulo.

Pamilyang madalas na hindi nagkikita,
Pwede naman palang, magkasama-sama.
Pagtitipon sa iba't ibang lugar,
Pwede naman palang gawin kahit sa tahanan lang.

Kung dati'y ang pagdarasal ay para sa sarili,
Mas dumarami ngayon ang taong nanalangin para sa
nakararami.
Kung ang dating panalangin para sa bansa at sa mga
Pilipino,
Pwede naman pala nating isama sa paghiling ang kagalingan
ng buong mundo.

Pwede naman pala.

DASAL KO
Camille Pecjo-Loza

Bago magtakip silim, nawa'y
mga pangamba ay pawiin.
Nang ang liwanag na natitira, matunghayan
ang nilikhang kaaya-aya.

Lakas ng katawan ay ipadama,
nang magampanan ang mga gawaing itinakda.
Magawa nang wasto ang mga ito,
magawa nang may galak katulad ng hangad mo.

Patalimin ang isip,
ganun din ito'y patuloy na paglinawin.
upang makapagbahagi ng kasanayang
natutuhan at talinong hindi ipinagdamot sa akin.

Patuloy mo akong gabayan at paalalahanan
na huwag tumigil magmahal.
Sapagkat naniniwala akong ito
ang iyong layunin at misyong gustong ipagawa sa akin.

Sa ibang tao, sa paligid at sa mundo,
malasakit nawa ay maiparamdam.
Nang ang karamihan ay magpatuloy ng may kagalakan.

Harapin ang anumang hamon ng may pag-asa,
upang maabot ang dapat sa aming pamilya.

Tulungan mo kaming huwag makaramdam ng pagod,
pagal at sakit,
bagkus ang mamayani sa puso at isipan,
kabutihan MONG walang pinipiling paglagakan.

*Patuloy mo akong gabayan at paalalahanan
na huwag tumigil magmahal.*

ALAMAT NG PABALIKWAD NA PAGLIKHA

Maricar P. Ileta

Humubog ng isang obrang halintulad sa Kanyang kaanyuan,
Tinawag na “TAO” na mangangalaga
sa gagawin nyang kalupaan,
Pagkumpas ng kanyang mga kamay,
Nabuhay ang HAYOP upang mapunan
ang kanilang kalamnan.

Kasabay ng mga ISDA AT IBON na kanilang naging hapunan,
Sa hindi inaasahan, isang sakit
ang bumulabog sa kanilang kapayapaan,
Mikrobyong umuubos sa lahing kanilang sinumulan,
Hindi masolusyunan at hindi mawari
kung anong pinanggalingan.

Kanilang mga mahal hindi man lang mahawakan,
Nakakulong sa kadena ng kalungkutan,
Maraming sumubok na pumuksa ng salot,
Ngunit bigo at ang iba’y nabaon na sa limot.

Pinangalanang, CoVid, nangangahulugan,
Gaano man kabagsik ang CObra,
Hindi mawawala si daVID sa pagkatao nila.
Patuloy ang lalaban, Basta’t kasama Siya.

Dumudulog ngunit walang bakas ng kasagutan,
Bawat isa ang kanilang naging sandigan,
Nagdarahop sa kahirapan tila wala
nang pag - asa ang nasisilayan,
Ngunit nananatiling matatag
sa pangakong pinanghawakan.

Nagtunggalian upang matupok
ang hindi mawaring kaalitan,
Ngunit ang kaso na ito'y mas lalo silang pinalibutan,
Sa hindi inaasahan nagkaroon ng ARAW,
Isang pag - asa na sadyang nakakasilaw,

Para sa kanila, dumating na Siya para sila'y tulungan,
Nang lumaon nagkaroon ng BUWAN,
Naghimagsik ng kadiliman ngunit may ilaw mula sa BITUIN,
Para sa kanila ito'y isang mensahe na mahirap buuin,

Naniniwalang may pag - asang darating,
Namayapa na rin ang ilan at maraming dumadaing,
At ang sabi "Ama, nasaan ka na?"
Sa kanilang pagtangis nabuhay ang sangkalupaan.

Naglipana ang mga berdeng HALAMAN,
Kinuha at kanilang hinain sa hapagkainan,
Akalang ito na ang gamot sa lasong bumabalot sa bayan,
Nadapa ngunit tatayo at itutuloy ang laban.

Kasabay nito ang pagpatak ng tubig sa KALANGITAN,
Tiwalang hindi kayang lukubin ng KADILIMAN,
Mayroong pag - asang hatid ay KALIWANAGAN,
Tayo'y kanyang anak, lalaban hanggang katapusan.

MAY PAG-ASA PA KAYA?

Aesa B. Rivas

May pag-asa pa kaya?

Marahil ganito rin ang tanong ng sanlibutan
Pag-asang inaasam-asam, kailan kaya makakamtan?
Sa kadenang tanikala mo COVID-19, kami'y pakawalan
Hangad na masilayang muli, simpleng buhay na nakagisanan

Nagkukubli't di makalabas sa takot na mahawaan
Kamandag mong dala'y tiyak kamatayan ang hantungan
O! COVID-19 kami ay iyong tantanan
Hindi kaming mga tao ang dapat mong pagtuunan

Bilihin sa palengke'y tuluyang nagtaasan
Anong aming mabibili sa kakarampot na inaasahan?
Tulong naman sa gobyerno'y hindi alam hanggang kailan
Hindi pababayaang mariing wika ng ilan...
di ko lang alam kung may katotohanan

Kahabag-habag na mga bayani na
nasa unahan buong tapang na lumilisan
Sa kanilang mga tahanan bitbit
ang serbisyong kanilang pinangakuan
Susugod, labanan kahit pa hindi alam ang kahihinatnan

Walang takot kang hinaharap
pandemiyang mapaniil sa gitna ng labanan

Buong mundo'y nagkakagulo, hindi alam ang gagawin
Sa pandemikong salot na bago sa amin
Gamot na hinahangad hanggang ngayo'y pinag-aaralan
Huwag naman sanang tao'y maubos bago pa
mapakinabangan

Ano nga bang kahihinatnan nitong kapalaran?
May pag-asa pa kaya na sa ami'y nakalaan?
Sa gitna ng pagkatakot tumigil at manalangin
O! Diyos na mahabagin, maawa ka sa amin

Bigyan nawa kami ng karunungan at kalakasan
Nang mga kalaba'y tuluyang magapi at mapagtagumpayan
Panalangin ang sagot, pag-asa't gamot sa pusong lumalaban
Sa tulong ng Diyos Amang nasa langit, mundo'y muling
paghaharian

***Panalangin ang sagot, pag-asa't gamot sa
pusong lumalaban...***

SAGISAG NG PAGLABAN

Angelo C. Respicio

Sa isang iglap buong mundo ay nagbago,
Na dating maingay at magulo,
Ngayon ay napalitan ng katahimikan
Tila walang buhay kung mamasan,

Dating sama-sama at masaya
Napalitan ng agwat tila galit sa isa't-isa
Mga ngiti sa labi
Na napalitan ng takot at pighati,

Isang sakit ang lumalaganap,
Lunas ay mailap,
Ikaw ay tatablan sa isang iglap,
Tila walang ligtas na lugar na mahahanap.

Katatagan ang nararapat
Kalawakan ng pag-iisip ay ilapat,
Upang buhay ay hindi tumigil at ito ang dapat,
Upang pag-asa ay maramdaman ng lahat,

Pag-asa ang siyang magbibigay buhay
Buhay na muling babangon na dating nakahimlay,
Mga solusyon ay mailalapat sa maraming buhay
At pagkakaisa ay muling maisasabuhay,

Pagkakaisa na magbubuklod sa bawat tao,
Pagkakaisa na magtatayo sa buong mundo,
Ito ang sagisag ng paglaban,
Na lalaban kahit ano mang iharap na kalaban.

*Pag-asa ang siyang magbibigay buhay
Buhay na muling babangon na dating
nakahimlay ...*

POSITIBO AKO SA GITNA NG PANDEMIKO

Jona Bonagua Cuasay

Sa gitna ng unos, may pamilyang naghihikahos
Sa gitna ng krisis, maraming nagtitiis
Karamiha'y lumalaban, ang iba'y sumuko
Ikaw kapatid, saan ka tutungo?

Ang pandemikong ito **ay hindi na** biro
Kapag nagpatuloy, maaari **tayong** maglaho
Kailangan magkaisa sa **pagsugpo** ng epidemya
Manatiling matatag at sa Diyos ay umasa

Kababayang nangangailangan atin ay tulungan
Laban sa COVID-19 na sumisira ng Bayan
Ipanalangin ang gobyerno imbes na husgahan
Tama na muna ang galit at sa Diyos ay lumapit

Maging positibo sa gitna ng pandemiko
Manalangin ng taimtim na tayo ay gagaling
Magkakaroon ng lunas na ating hinihiling
Dahil walang imposible sa Diyos na lumikha sa atin

AKO AY ISANG BUNGAD-HANAY

Angelica F. Bardaje

Ang mundo'y tila ginambala,
Isang pandemyang walang buti,
Dulot ay takot at pangamba,
Walang sinanto, itim—puti.

Sumaludo sila sa akin,
Kaming tinawag—bungad hanay,
Itong sakit ay kikitilin,
Maprotektahan ang may buhay.

Ngunit sa 'di sinasadya,
Akong bilang sa bungad hanay,
Nakaranas—mga sintomas,
Ubo, sipon—ako'y nanamlay.

Kinailangan kong mapagisa,
Ang aking serbisyo sa bayan;
Talikuran pansamantala,
Ngunit lalaban ako—Laban!

Sa apat na sulok ng silid,
Sandata ko'y tibay ng loob,
Armas ko'y dasal at pag-ibig,
Dahil alam ko—

Na marami akong kasabay,
Na manalangin nang taimtim.

Para sa nangangailangan,
Para sa lunas—kagalingan,
Para sa bayan, Pilipinas!
Para sa mundo, muli tayong—
Babangon!

*Sandata ko'y tibay ng loob,
Armas ko'y dasal at pag-ibig.*

MULING PAGBANGON

Laila C. Cabanalan

Mundo'y muling sinubok
Binalot ng pangamba at takot
Ng isang salot na umusbong
Hanggang kailan aabot?

Sa gitna ng pinagdaraan
Matinding disiplina ang kailangan
Pananatili sa bahay
Isang sandata sa paghaba ng buhay

Sa pagdami ng tinatamaan
Lumalabas pagtutulungan
Mga Pinoy na lumalaban
Upang sugpuin ang karamdaman

Isang katotohanang hindi mapasusubalian
Tibay at katatagan nitong mga nasa unahan
Kahit nahihirapan at pinandidirihan
Sa puso't isipa'y tuloy pa rin ang paglaban.

Sa liwanag ng araw, kumukubli ang pangamba
Ngunit pagmamahal sa pamilya ang nagiging sandata
Sa kadiliman ng buwan, yumayakap ang pag-asa
Lahat tayo'y muling masisilayan ang bawat pagtawa

Sa tulong ng Panginoon,
Muli tayong babangon
Kanya itong ibinigay sa atin
Upang pananampalataya ay higit na pagtibayin

*Sa kadiliman ng buwan,
yumayakap ang pag-asa...*

EPIDEMYA

Rafael Deil N. Del Poso

Pagmulat ng aking mga mata
Nagising ako sa mundong kakaiba
Tila ang ganda-ganda
Ng mundo kapag walang problema

Ngunit nagsimula na
Ang sisira sa mundong kakaiba
Isang kalabang hindi nakikita
Kayang patigilin ang iyong paghinga

Marami na ang tinamaan
Wala pading kalunasan
Mamamatay ka ng walang laban
Panalangin nalang ang sasandalan

Mga pamilyang nawasak
Dahil sa virus na lumalaganap
Isa pa ring katanungan
Ito ba ay hanggang kailan?

Tayo nang magkaisa
Sa problema ay 'wag ng dumagdag pa
Maging isa ka sa solusyon
Maging isa ka sa gumagawa ng aksyon

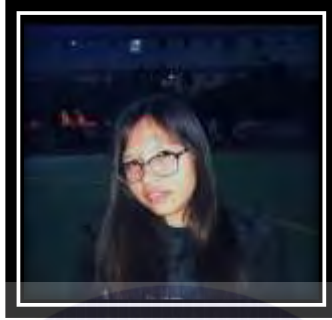
Tayo ay hindi nag-iisa
Ang Diyos ay lagi nating kasama
Hindi niya tayo iiwanan
Hindi niya tayo papabaya

*Tayo ay hindi nag-iisa
Ang Diyos ay lagi nating kasama...*

ARANGGAY (NAAPAKARAMI)

Rosemae V. Bucatcat

Naglaboy sa kalye ang mga peste
Nabuyo ng pangamba at umaatake
Sasampu lamang ang tao na naglipana
Malayo ang distansya sa isat-isa

Positibo, positibo, ubo, ubo
Nakagugulat, hindi nagsilayo ang tao
Istetoskop ang huli kong nakita
Napapikit na akong isang maralita

Sa payak na layo na aking nilakad
Nagkalat ang anghel sa lungsod
Inabutan kami ng proteksyong pantabing
Winisikan pa ng alkohol

Napangiti kami ngunit hulma pa rin ang pagod
Kahit tayo'y lugmok sa takot
Nagawa pa ring tumulong
Marami man ang hanggang ngayon ay nagsisibulong

Nagsipantay ang nasa taas at baba,
Kritikal na siniyasat ang tama
Rabaw na ang kasaysayan
Natuto na't nagtutulungan

Ako'y uuwing may luha
Galak na inalay sa ating Bathala
Tayo'y muling magtanim
May kinabukasan pa rin palang kahaharapin.

*Ako'y uuwing may luha
Galak na inalay sa ating Bathala...*

MAY KASAMA KA
Merson Grace DC. Bigcas

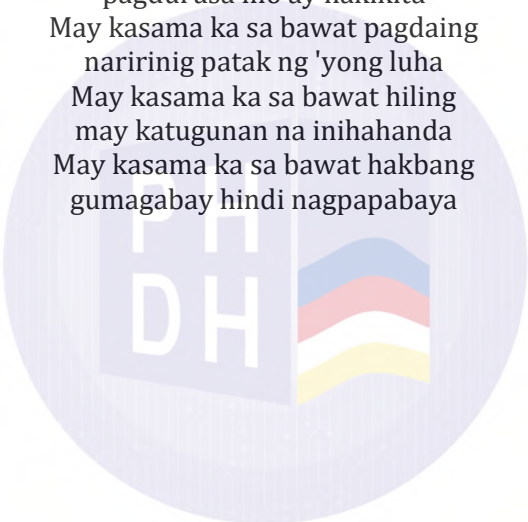
Ikaw na nalilito sa mga pangyayaring
mahirap mapagtanto
Tulad ng isang ibon sa hawla
hindi makalipad kung saan gusto
Nagbibilang ng araw kung kailan
makakalabas na parang bilanggo
Kalooba'y 'wag panghinaan
dahil MAY KASAMA KA sa bawat yugto

Ikaw na natatakot subalit
kailangang manatili sa labas
Pilit pinipigilan ang kaaway
sa patuloy na pag-uumpas
Nanganganib sariling buhay
upang lahat ay mapanatiling ligtas
Laban ay pag-igihin dahil MAY KASAMA KA
madilim man ang landas

Ikaw na gumagawa ng pasya
sa bayan ay kailangang manguna
Masasakit na pagbatikos at pagpuna hindi inaalintana
Pinagsisikapang may maihatid na pagkain sa bawat lamesa
Pagsuko'y 'wag iisipin dahil MAY KASAMA KA
saan man magpunta

Ikaw na napuntirya 'di inakalang
tatamaan ng epidemiya
Nahihirapan sa paghinga
maging bukas ay wala ng garantiya
Nagdidilim ang paningin
kahit pamilya ay hindi pwedeng makita
Manalig at umasa dahil MAY KASAMA KA hindi ka nag-iisa

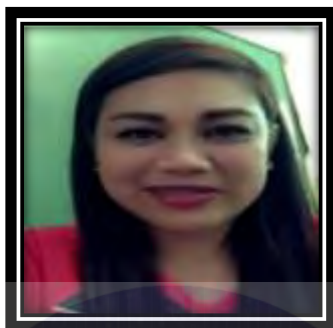
May kasama ka sa bawat sandali
pagdurusa mo ay nakikita
May kasama ka sa bawat pagdaing
naririnig patak ng 'yong luha
May kasama ka sa bawat hiling
may katugunan na inihahanda
May kasama ka sa bawat hakbang
gumagabay hindi nagpapabaya

*Manalig at umasa dahil MAY
KASAMA KA hindi ka nag-iisa*

COVID-19 KA LANG, PILIPINO AKO!

Lea Lou C. Catindig

Sa kalagitnaan ng buwan ng Marso,
Pilipinas nagulantang at lahat nagkagulo
Pinag-uusapan ng lahat saan man madako
Dapat ba akong matakot at makigulo?

May isa daw pandemiya na kumakalat
COVID-19 ang tawag sa kaniya ng lahat

Daig p niya ang artista sa pagsikat
Lahat ng istasyon sa TV siya ang inuulat

Ayon sa balita madali itong makahawa
Kaya't ang gobyerno di nagwalang bahala
Agad ay kumilos at sila'y naging abala
Upang maprotektahan kalusugan ng madla

Sabi ng pamahalaan manatili lang sa tahanan
Madaming matigas ang ulo, sumunod ay iilan
Ang tanong ng marami, paano naman aming tiyan?
Kung gaano katagal di natin alam kung kalian

Ngunit sa kabila ng pandemiyang kinakaharap,
Bayanihan at tulungan ngayon ay nagaganap
Marami ang gustong tumulong sa kapuwa mahirap
Nakakapawi ng pangamba haaayy anong sarap!

COVID-19 ka lang, Pilipino ako!
Hindi mo alam kung gaano katatag to,
Kahit ano pang delubyo haarapin ko!
Dahil alam kong ang Diyos ang kakampi ko!

Dahil alam kong ang Diyos ang kakampi ko!

IKAW

Daisy H. Delos Reyes

Sa bawat hakbang ng aking paa
Saan nga ba ako mapupunta?
Pangamba't takot ang nadarama
Ikaw ang aking tanging pag-asa.

Landas ko na aking tatahakin
Isang bulang naglaho sa akin
Tanglaw mo ang liwanag ng ilaw
Para makita ang iisang ikaw

Sa gitna nga nitong kadiliman
Hindi matatakot kailan pa man
Pag-ibig mo ang aking kanlungan
Pangako mo ang aking sandigan.

Sa iyong lilim mananatili
At hindi ko ito ikukubli
Ang pagpuri ko ay tangi kong alay
O Hesus, ikaw ay kaagapay.

Tinig mo'y hanap kung nasaan
Ngalan mo ay aking kaligtasan
Sa iyo lamang matatagpuan
Ang tunay mo na kadakilaan.

*Ang pagpuri ko ay tangi kong alay
O Hesus, ikaw ay kaagapay.*

KALABANG HINDI NAMAMASDAN

Trinidad G. Abbido

Isang kalaban ang bumulaga,
Kalabang hindi nakikita
Bansa'y napuno ng pangamba
Bawat tao ay nag-alala

Isang sakit na puno ng hinanakit,
Mundo'y hinamak at napuno ng hinagpis
Bawat bansa ay sinubok ng pandemiyang
COVID-19 ang mapang-usig

Maraming plano ang sinira, pati sistema'y humina
Mgat Tao'y napuno ng galit at paninira
Sa kabila ng lahat, frontliners patuloy na lumalaban
Madugtungan lang ang buhay ng mga taong tinamaan

Mga may karamdaman patuloy na nadaragdagan
Sinubok ang ating kahandaan,
ng isang kalabang hindi namamasdan
Tunay na hindi mapapantayan ang pakikipaglaban
Ng mga frontliners sa pandemiyang sumusubok
sa 'ting katatagan

Hanggang kailan kaya mananatili sa ating bayan
Karamdamang hatid lamang ay kalungkutan
Diyos sa ati'y lumikha ang tanging makakapuksa,
Kaya sa Poong Maykapal tayo ay magtiwala

Bayanihan, disiplina at pananampalataya ay dapat pairalin
Upang ang kalabanng taksil ay unti-unting masupil
Pang-unawa'y atin pang palawakin
Upang kamatayan ng buhay at hindi makakital

*Diyos sa ati'y lumikha ang tanging
makakapuksa,
Kaya sa Poong Maykapal tayo ay
magtiwala...*

GISING KABATAAN!

Mary Jane S. Bunag

Buhay ay nagbago sa isang pitik
Kasiyaha'y napalitan ng animo'y tinik
Napuno ng pangamba at pasakit
Nadama'y paghihirap sa isang saglit

Samu't saring taghoy ang mapapakinggan
Humihingi ng tulong upang maibsan
Epidemiyang dulot ng sakit sa bayan COVID-19
Pandemic kung ito ay turan

Dukha na'y higit pang naging pasan
Pagkakasakit ng COVID-19 hiras malabanan
Pagkat lunas hindi pa natutuklasan
Tanging dasal ang malakas na panlaban

Ngunit kabataa'y nabalot ng kasakiman
Hindi alintana pangyayari sa kapaligiran
Tanging iniisip pansariling kapakanan
Bagaman nanganganib yaring sanlibutan

Sa pamahalaan ay nagbibingi-bingihan
Pagpirmi sa tahanan tanging mailalaan
Kaakibat ng frontliners na nakikipaglaban
Alang-alang sa kaligtasan nitong ating bayan

Kailan ka mamumulat at magigingising?
Sa pagkakatulog mo na napakahimbing
Kapag pantay na ang paa ng lahat sa atin?
At huli na ang lahat upang tulong mo'y damhin?

Janging dasal ang malakas na panlaban...

UNA NG TATLONG KABANATA

Jed Martin V. Baustista

Aklat na binuksan, kahanga-hangang pagmasdan
Puno ng pag-asa't makulay na bayanihan
Sa akma kong pagbasa, inyo sanang pakinggan
Ngunit ng hawakan, libro pala'y duguan.

Unang pahina'y nakita, kagulat-gulat ang nakatipa
Delubyo't sakuna, ang bumungad sa mata
Apoy sa kagubatan, bulka'y may pagbuga
Sakit na pandemiya, buhay ang taya.

Mga mediko'y mabilis, nagsasaliksik ng maiigi
Pulisya'y nakatanod, araw man o gabi
Bumbero rin ay sumali, hindi nagpahuli
Ito ay ang laban, kontra COVID-19

Mamamayan ma'y pilit, sa sariling bahay nagpiit
Ito'y may kapalit, buhay iiwas sa bingit
Naningala sa langit sa Diyos nakakapit
Umaasang sasapit, yaong lulunas sa sakit.

Gobyerno'y namigay, sa bayan umagapay
Pulitikong halal, paglilingkod ang inialay
Bayanihan ang tinaglay, Pilipino'y mabuhay!
Anumang ihip na pasakit, di patatangay.

Aklat na binuksan, patunay ng bayanihan
Pahinang laman, pana'y katatagan
Kabanatang namasdan, pag-asa ang tangan
Libro ng kapanahunan, aral ay lumaban!

Naningala sa langit sa Diyos nakakapit...

SA SIMULA PA LAMANG
Susanne Lilibeth Cavalida

Sa simula pa lang ay sinabi ng Diyos, Magkaroon ng
maraming bagay na may buhay sa tubig,
at magkaroon din ng mga ibon sa himpapawid. "
Nilikha ng Diyos ang mga dambuhala sa dagat, at lahat na
nabubuhay sa tubig, gayundin ang lahat ng uri ng ibon...
Sinabi ng Diyos, "Magkaroon ng lahat ng uri ng hayop sa
lupa,, maaamo, mailap, malalaki, at maliliit."
At gayon nga ang nangyari.
Pagkatapos, ay sinabi ng Diyos, "Ngayon, likhain natin ang
tao. Sila ang mamamahala sa mga isda, sa mga ibon sa
himpapawid, at sa lahat ng mga hayop. "

At nilalang nga ng Diyos ang tao ayon sa Kanyang larawan.
Isang lalaki at isang babae, at sila'y pinagpala.
Sinabi Niya sa kanila, "Magpakarami kayo at punuin ninyo
ng inyong nga anak ang buong daigdig,
at kayo ang mamamahala nito.
Binibigyan ko kayo ng kapangyarihan sa mga isda sa
tubig, sa mga ibon sa himpapawid, at sa lahat ng mga
hayop na nasa ibabaw ng lupa.
Ibinibigay ko rin sa inyo ang lahat ng uri ng halamang
nagkakabinhi at mga bungangkahoy bilang pagkain ninyo.
Ang lahat ng halamang luntian ay ibinibigay ko naman sa

lahat ng hayop sa ibabaw ng lupa at sa lahat ng mga ibon. "
Ginawa nga Niya ang lahat ng ito,
at Siya ay nasiyahan sa Kanyang namasdan.

Ngunit anong nangyari?

Tila nakalimutan mo na yata ang iyong tungkulin.
Sa halip na alagaan mo at ingatan ang mga bagay na may
buhay, mapa-himpapawid man,
mapa-dagat, o mapa-lupa,
inangkin mo ang dapat ay sa kanila.
Ginawa mong daan at minahan ang mga kabundukan at
pinutol ang mga puno at sinunog ang mga kagubatan.
Nagpatayo ka ng mga gusali at kabahayan.
Kinuha mo ang kanilang tirahan at doon ka nanahan.
Malapit sa kanila,
mga hayop na nilikhang mailap at mababangis.
Upang pagkatapos ay hulihin, ipagbili, at kainin nang
walang tigil, walang pasintabi.

At ngayon ay ano?

Nagkakagulo tayo sa sakit na **nakamamatay** na totoo.
Sakit na nanggagaling sa mga hayop na inalisan mo ng lugar,
kinuhanan mo **ng buhay**.
Dahil sa hayop lang sila?
Sila na nilikha sa daigdig
upang makatulong sa pagbalanse ng kung anong meron
tayo rito?
O tayo?

Nilikha raw na pinakamataas sa lahat ng nilalang sa mundo.
Ngayon ay natututong magpakumbaba sa mga maling
desisyon at nagawa.

Na sana nga, balang araw,
pagkatapos ng lahat ng ito, ay mas maging mabuting tao na
may pagmamalasakit at pagmamahal sa kapwa, na
magtuturo sa kanyang pangalagaan ang lahat ng nasa
paligid niya.

Pahahalagahan ang lahat ng nilikha ng Diyos,
noon pa man sa simula.

*At nilalang nga ng Diyos ang tao
ayon sa Kanyang larawan...*

BAYANIHAN
Mila B. Esguerra

Nabalam ang kilos lahat ng mamamayan
Dahil sa anunsyo ng Pangulo ng bayan
Nagkaroon ng lockdown ang buong pamayanan
Gawa ng isang salot nais na maiwasan.

Nakakalungkot isipin ang hatid sa atin
Nitong COVID-19 nagpahirap sa daigdig
Kamatayan mandin sa tao'y tindig
Kapag 'di inintindi daig pa ang nagbigti.

Sa panahon ng quarantine dumagsa ang intindihin
Sa hapag ng pagkain kulang pa rin ang hain
Sapagkat sama-sama pagmamahal ang tumiim
Hindi inalintana kakulangan at intindihin.

Kung ating iisipin ang hatid ni COVID-19
Matinding salot at krisis sa buong daigdig
Pero ang BAYANIHAN patuloy na nanaig
Sa bawa't kababayan na mayroon hinaing.

Sa ganitong sitwasyon dapat ng magdesisyon
Habang nakatago patuloy na nakagapos
Piliin lamang ang D'yos upang makahulagpos
Gumaling ng lubos upang ituloy ang agos.

Malaking pagsubok ng Diyos kinakaharap natin
Patuloy na pananalig, taimtim na panalangin
Sa Poong Maykapal tayo nawa ay dinggin
Upang itong krisis tuluyan ng maipinid.

Salamat po o Diyos kami Iyong tinuruan
Upang buhayng muli itong BAYANIHAN
Marami ang umakit tuluyang tinulungan
Sa puso'y iniukit pagtulong sa bayan.

*Piliin lamang ang D'yos upang
makahulagpos...*

S.I.K.A.T
(Salot, Ika'y Kalaban at Tarak)
Edna A. Antonio

Bakit ka SIKAT sa kasalukuyan?
Pangalan mo'y sambit ng karamihan
May ano ka na dapat kong malaman
Anong sekreto na meron ka kaya tinutugaygayan?

SA radyo, telebisyon at maging sa pahayagan
Laman ng balita ang iyong pangalan
Bakit ka SIKAT? wala akong alam...
Kundi ang epektong dulot mo sa sangkatauhan

Nagsimula ang lahat ng ikaw ay kumalat
Sa WuhanTsina epidemya mo'y sumambulat
Maraming tao sa mundo'y nagulat
Bakit ka SIKAT? pinipilit kong masipat...

Ang pagdating mo'y tulad ng sibat
Pagtama sa tao'y magiging salat
Sa pag-asang mabuhay at magtatapat
Mga mahal sa buhay magdadalamhating tapat

Bakit ka SIKAT? wala akong mahanap...
Mga ebidensya na magpapatunay ay walang ganap
Sa buhay namin ay tunay kang pahirap

Walang silbi at salot sa pagkawala ng pangarap

Bakit ka SIKAT? COVID-19 kung tawagin...
Tandaan mong mabuti ito at pakatantuin
Malapit na ang katapusan mo kaya't magmatulin
Takbo na at umalis ka na sa buhay namin

Ngayon ang panahon mo'y umiiral
Ngunit sabi nga nila lahat ay may katapusan
Mga panalangin sa AMA ay magtatagumpay
Mawawakasan na ang pagsikat mo'ng walang kabuluhan.

*Mga Panalangin sa Ama ay
magtatagumpay...*

SANA SA MULING PAG-GISING

Analiza R. Santos

Kaibigan hindi ka ba natatakot
Sa salot na sa buhay mo ay lalagot
Kaya ika'y patuloy sa paglibot
Di alintana ang sakit nitong dulot

Kaibigan bayan ay nananawagan
Sa bahay sana ikaw ay pumisan
Pagkat kaligtasan mo sa bayan ay alay
Kaligayan sa ating mga bayaning nabubuhay

Kaibigan ang iyong pagtalima
Sa panawagan nitong bayan
Ay sagot sa kaligtasan nitong bayan
Na ang sakit di na kumalat sa lansangan

Bigyan pansin kaligtasan nang karamihan
Isantabi pansariling kagustuhan
Paglibot ay iyo munang kalimutan
Oras ay sa pamilya ilaan

Simpleng hiling iyo sanang pagbigyan
Upang kaligtasan ating masumpungan
Nang ang sakit tuluyan malabanan
At nang ating bayan ay bumangon ng tuluyan.

Oras ay sa pamilya ilaan...

*Pagbabasa sa Aklat na ito ay
huwag kalimutan!*